

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการ
เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

โดย
นางสาวนิภาวรรณ รัตรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย
การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ANALYTICAL READING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 3
STUDENTS BY LEARNING MANAGEMENT WITH COACHING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช
โดย	นิภาวรรณ รัตรี
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. อธิมาส มากจ๋วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพึ้ง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.อธิมาส มากจ๋วย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย)

60255307 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์ บทบาทการโค้ช

นางสาว นิภาวรรณ ราตรี: การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
อาจารย์ ดร. อธิมาส มากจ้อย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช 2) ศึกษา
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/2 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน
กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย
(Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เป็นการวิจัยก่อนทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบ
ก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ
จัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช อยู่ในระดับ
เห็นด้วยมาก

60255307 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : ANALYTICAL READING / COACHING

MISS NIPAWAN RATREE : THE DEVELOPMENT OF ANALYTICAL READING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS BY LEARNING MANAGEMENT WITH COACHING THESIS ADVISOR : ATIKAMAS MAKJUI, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to compare the analytical reading of students in grade 3 before and after the learning management with coaching. 2) to study the students' opinions towards the learning management with coaching. The sample of this research was 38 students grade 3/2 of suttharam school Klongsan district Bangkok in the second semester of the academic year 2021. It' an pre experimental research one group type, trial test before and after class. The research instruments were lesson plans, an analytical reading ability test and questionnaire on the students' opinions of towards the learning management with coaching. The data were analyzed by mean, standard deviation and dependent samples t- test

The results of this study were

1.The students' analytical reading ability after learning management with coaching was significantly higher than before learning management with coaching at .05 level.

2. The students' overall opinions towards the learning management with coaching were at a high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ” สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณา ให้คำปรึกษาและคอยให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องจาก อาจารย์ ดร.อธิมาส มากจ้อย รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้คำปรึกษาและคอยแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ คุณครูณภาพงษ์ พานนท์ และคุณครูสุวิมล ประไพศรี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และเมตตาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คอยให้คำแนะนำ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ เพื่อเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุก ๆ ท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ ให้ประสบการณ์อันทรงคุณค่า แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณวิทยานิพนธ์ หนังสือ หลักสูตร และเอกสารทุกเล่มที่ผู้วิจัยใช้อ้างอิงในการวิจัย และขอขอบคุณเพื่อนร่วมสาขาการสอนภาษาไทยทุกคนที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คอยให้กำลังใจ สร้างความอบอุ่น และบรรยากาศที่ดีในการเรียนที่ดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล การทำวิจัย จนบรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ นายสว่าง ราตรี นางประไพ ราตรี บิดามารดา ตลอดจนพี่ชายญาติพี่น้องครอบครัวของผู้วิจัยที่ได้มอบความรัก ความอบอุ่น คอยสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดมา คุณค่าและประโยชน์ใดๆในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแด่พระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรัก ความเมตตาอบรมสั่งสอนและให้การสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนเกิดความสำเร็จตามความมุ่งหวังที่ตั้งใจไว้ทุกประการ

นางสาว นิภาวรรณ ราตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย	9
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	13
2. การอ่าน	24
2.1 ความหมายของการอ่าน.....	24
2.2 ความสำคัญของการอ่าน	25
2.3 การอ่านเชิงวิเคราะห์	28
3. บทบาทการโค้ช.....	37

3.1 ความหมายของบทบาทการโค้ช	37
3.2 ความสำคัญของบทบาทการโค้ช	38
3.3 หลักการโค้ช	39
3.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช	41
3.5 ประโยชน์ของการโค้ช	44
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
4.1 งานวิจัยในประเทศ	45
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
1. ขั้นเตรียมการ	52
2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	53
3. ขั้นดำเนินการทดลอง	59
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช	61
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช	62
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	70
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	71

รายการอ้างอิง 72

ภาคผนวก..... 78

 ภาคผนวก ก รายงานชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจ
 เครื่องมือวิจัย..... 79

 ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ
 อ่านเชิงวิเคราะห์ 87

 ภาคผนวก ค ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 115

ประวัติผู้เขียน..... 127

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ผลคะแนนการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT)....	3
ตารางที่ 2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	16
ตารางที่ 3	โครงสร้างรายวิชา	19
ตารางที่ 4	สังเคราะห์ชั้นการสอนตามแนวคิดบทบาทการโค้ช	42
ตารางที่ 5	ตารางรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช.....	54
ตารางที่ 6	วิเคราะห์ข้อสอบตามเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด	56
ตารางที่ 7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช	61
ตารางที่ 8	ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช	62
ตารางที่ 9	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1).....	117
ตารางที่ 10	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2).....	118
ตารางที่ 11	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3).....	119
ตารางที่ 12	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4).....	120
ตารางที่ 13	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5).....	121
ตารางที่ 14	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์	122
ตารางที่ 15	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช	124

- ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ 125
- ตารางที่ 17 ผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการ
จัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช..... 125

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญจำเป็นในทุกระดับการศึกษา การศึกษาค้นคว้าหาความรู้จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือ การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ การอ่านช่วยให้เข้าใจความหมายวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร การอ่านเป็นการเพิ่มความรู้อีกกับผู้อ่านเพื่อพัฒนาความคิด สติปัญญา หรือแม้แต่การแก้ไขปัญหา การหาคำตอบ และการคลายข้อสงสัยต่าง ๆ การอ่านจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย ล้วนอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ดังที่ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 3-8) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องอ่านออกเสียง คำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน สามารถสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ ได้ ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียน การอ่านช่วยสร้างความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนได้ จึงต้องพัฒนาการอ่านให้เติบโตตามช่วงวัยของผู้เรียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ เช่น จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556 : 5) และ จรรยา โสมประยูร (2553 : 128-129) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เป็นการสืบค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในการดำรงชีวิต การอ่านจึงเป็นการพัฒนาความคิดให้กว้างไกล ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น และเกิดความรอบรู้ เสริมสร้างปัญญาสามารถประกอบอาชีพได้

การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญทุกระดับ ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านในการศึกษาหาความรู้เพิ่มประสบการณ์ให้ตนเอง เพราะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารร่วมกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ในการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ การอ่านทำให้มนุษย์สามารถนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ สร้างความมั่นคงในชีวิต ทั้งยังเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นการอ่านจึงช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญรุ่งเรืองได้ เช่นเดียวกับคำกล่าวของ มณีรัตน์ สุโกชติรัตน์ (2548 : 19) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านช่วยหาคำตอบหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้อ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรอบรู้ มีความคิดและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลเป็นการจุดประกายความคิดให้กับผู้อ่าน เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา สอดคล้องกับ บันลือ พลฤกษ์วัน (2532 : 10-11) ก็กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ หากผู้เรียนอ่านไม่ออกหรือไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษา ผู้เรียนที่อ่านได้ ย่อมเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากกว่าผู้เรียนที่ยังอ่าน

ไม่ได้ เพราะการอ่านได้ คือการเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะสามารถทำได้นอกเหนือจากในห้องเรียน นอกจากเป็นความรู้ในวัยเรียนแล้วยังเป็นความรู้ที่สามารถใช้ในการประกอบธุรกิจได้ด้วย การอ่านมีความจำเป็นต่อผู้คนทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อรับรู้ข่าวสารบ้านเมือง การพิจารณาตัดสินใจ การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ยิ่งถ้าหากสังคมพัฒนาขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็ยิ่งสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

อย่างไรก็ตามการอ่านจะต้องมีการวิเคราะห์ความรู้ ข้อมูล รายละเอียดต่างๆ จากการอ่านได้ เพื่อทราบว่าในสารนั้นต้องการแจ้งให้ผู้อ่านทราบอะไร ดังนั้นจึงต้องมีการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังที่ ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2553 : 83-84) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ เพื่อให้สามารถเข้าใจปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ โดยเริ่มจากตัวครูและผู้บริหารที่จะต้องฝึกฝน พัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้มีทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นนักคิด และสร้างสรรค์กระบวนการทางปัญญาเพื่อนำทางผู้เรียน และสามารถนำมาฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง (2550 : 80) กล่าวถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า เป็นทักษะในการอ่านขั้นสูง เป็นการวิเคราะห์ความคิดของผู้เขียน เพื่อศึกษาว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรให้ผู้อ่านทราบ การอ่านเชิงวิเคราะห์ต้องอาศัยความคิดและจินตนาการในการพิจารณาผลงานของผู้เขียน บางครั้งอาจต้องอ่านหลายรอบเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

จากแนวคิดดังกล่าว การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญและจำเป็น แต่ปัจจุบันยังมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่ในระดับต่ำ นักเรียนไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนวัดสุทธาราม จำนวน 3 ท่าน เกี่ยวกับสภาพการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน สามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านยังประสบปัญหา ผู้เรียนยังมีปัญหาบกพร่องในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ อ่านแล้วไม่สามารถวิเคราะห์สารจากการอ่านได้ เพราะไม่เข้าใจความหมาย เมื่อผู้เรียนไม่เกิดความเข้าใจ ก็จะไม่สามารถสรุปใจความจากการอ่านได้ไม่สามารถตอบคำถามและบอกประเด็นสำคัญที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ(นงนุช โฉมงาม, สายฝน คำมูล และอิสินธร ทิพย์ประมวล, สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2562) ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับ ปริญญา ฤทธิเจริญ (2552: 28) ที่กล่าวถึงสภาพปัญหาความสามารถในการอ่านของนักเรียนพบว่า อ่านเรื่องในบทเรียนไม่ได้ นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากการอ่านได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรใหม่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

เมื่อพิจารณารายงานผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562-2563 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลคะแนนเฉลี่ยดังที่ สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562 : 25, 2563 : 28) ผลการทดสอบทั้ง 2 ปีการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT)

ปีการศึกษา	ด้านภาษา (ระดับโรงเรียน)		ด้านเหตุผล (ระดับโรงเรียน)	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
2562	56.39	4.47	45.12	4.23
2563	51.04	4.43	47.37	4.27

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ของโรงเรียนวัดสุทธาราม ปี พ.ศ.2562 พบว่า ด้านภาษา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.47 ด้านเหตุผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 45.12 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.23 และปี พ.ศ.2563 ด้านภาษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.43 ด้านเหตุผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.27 ในปีการศึกษา 2563สามารถจัดลำดับที่ของค่าเฉลี่ยร้อยละความสามารถของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธาราม ทั้ง 2 ด้าน ดังนี้ ด้านภาษาอยู่ในลำดับที่ 509 ของจังหวัด ลำดับที่ 288 ของสังกัด และลำดับที่ 3,819 ของประเทศ ส่วนด้านเหตุผลอยู่ลำดับที่ 452 ของจังหวัด ลำดับที่ 243 ของสังกัด และลำดับที่ 3,289 ของประเทศ การทดสอบความสามารถทั้งด้านภาษาและด้านเหตุผลเป็นการให้นักเรียนได้อ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อตอบคำถามในประเด็นต่างๆ

ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวชี้วัดและคะแนนการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสุทธาราม เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัญหาของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ในปีการศึกษา 2563 จากการศึกษาผลคะแนนการทดสอบสำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563 : 30) ผลคะแนนการทดสอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้ในแต่ละตัวชี้วัดยังค่อนข้างน้อย จึงต้องได้รับการพัฒนา ทั้งด้านภาษา และด้านเหตุผล ดังนี้ 1) ด้านภาษา (Literacy) ตัวชี้วัด การคาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน มีคะแนนค่าเฉลี่ย 46.06 ระดับคุณภาพ พอใช้ 2) ด้านเหตุผล (Reasoning

Abilities) ตัวชี้วัด ความเข้าใจในข้อมูล การวิเคราะห์สถานการณ์ อธิบายสถานการณ์ที่กำหนดให้และตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล มีคะแนนค่าเฉลี่ย 29.45 ระดับคุณภาพ ปรับปรุง ตัวชี้วัด การสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล หรือให้ข้อมูลสนับสนุนข้อโต้แย้งที่สมเหตุสมผล มีค่าเฉลี่ย 46.76 ระดับคุณภาพ พอใช้ ตัวชี้วัด สรุปรูปร่างจากการสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ย 32.47 ระดับคุณภาพ พอใช้ แสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดหลายตัว เช่น การคาดคะเนเหตุการณ์จากการอ่าน ความเข้าใจในข้อมูล การวิเคราะห์สถานการณ์ การตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและการสรุปรูปร่างจากการอ่าน นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยน้อย โดยเฉพาะด้านความเข้าใจในข้อมูลวิเคราะห์สถานการณ์ นักเรียนมีคะแนนน้อย อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง แสดงถึงความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่อยู่ในระดับต้องได้รับการพัฒนา จึงต้องหาวิธีการแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับการศึกษาในยุคปัจจุบันที่มุ่งเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถศึกษาหาความรู้จากการอ่าน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข (2557 : 1-3) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 เด็กไทยจะต้องมีทักษะ 4R แบ่งเป็น 3 ทักษะหลัก คือ การรู้หนังสือความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจ การใช้เหตุผล มีทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงกับคำกล่าวของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557 : 18) กล่าวถึงทักษะของเด็กไทยในศตวรรษที่ 21 ว่าต้องมีทักษะความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และวิจารณ์

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะสำคัญ ที่ครูผู้สอนควรศึกษาค้นคว้าหาวิธีการที่จะนำมาพัฒนาการอ่านของผู้เรียน ดังที่ วิภา ตันตกุลพงษ์ (2549 : 58) กล่าวว่า การศึกษาและการวิจัยพัฒนายืนยันว่า วิธีการสอนที่ดี รูปแบบการสอนต่าง ๆ ของครูจะสามารถพัฒนาการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ ครูต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนปรับปรุงการอ่านของตนเอง และแสดงให้เห็นถึงประโยชน์และความเพลิดเพลินจากการอ่าน ซึ่งครูต้องทำทุกวิธีที่จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียน จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา พบว่านักวิชาการได้ให้ความสำคัญกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีผู้นำแนวคิดต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจคือ แนวคิดบทบาทการโค้ช ซึ่งเป็นแนวทางเกี่ยวกับการโค้ชเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562 : 8) กล่าวว่า แนวคิดบทบาทการโค้ชคือ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้สอนทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเอาความสามารถของตนเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ กระตุ้นกระบวนการคิด การทำงาน การลงมือปฏิบัติ ผ่านการตั้งคำถาม การเสริมแรงสร้างความเชื่อมั่นแทนการสั่งงานของครู นอกจากนี้ ดโนยา ตั้งอุทัยสุขและรงค์ จิรายุทัต (2558 : 10-11) กล่าวว่า แนวคิดบทบาทการโค้ชจะทำให้ผู้ที่ได้รับการฝึก สามารถนำความรู้ และความสามารถ ประสบการณ์ที่มีของตนเองออกมาใช้ได้ สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายของตนเอง ผู้โค้ชทำหน้าที่เพียงอำนวยความสะดวกการคิด ไม่ได้เป็นผู้

กำหนดจุดหมายปลายทาง เป็นเพียงผู้คอยใช้คำถาม ให้เกิดกระบวนการคิด และเลือกวิธีปฏิบัติตามความสามารถของตนเอง เช่นเดียวกับเท็ดทูน ไทศรีวิชัย (2562 : 21)กล่าวว่า แนวคิดบทบาทการโค้ชเป็นการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ เสริมแรงให้ผู้ได้รับการโค้ชได้ใช้ความสามารถศักยภาพของตนเองในการทำงานได้อย่างเต็มที่

บทบาทการโค้ชทำให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถ วิธีการเรียนรู้ และความต้องการที่หลากหลาย การโค้ชจึงมีความสำคัญจำเป็นอย่างมากในการพัฒนาผู้เรียนในปัจจุบัน บทบาทการโค้ชสำคัญของผู้สอน คือ ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้วิธีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเต็มศักยภาพเต็มความสามารถ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นได้ นอกจากนี้ วรพรรณ เอื้ออาทร (2558 : 17) กล่าวว่า แนวคิดบทบาทการโค้ชเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ช่วยให้สะท้อนการคิด เกิดทักษะการคิด ทำให้ผู้ที่ได้รับการโค้ชแสดงศักยภาพของตนเองออกมา โดยผ่านกระบวนการฟัง การตั้งคำถาม และการสะท้อนกลับคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด ดังนั้น แนวคิดบทบาทการโค้ชจึงเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูผู้สอนต้องใช้แนวคิดบทบาทการโค้ชนำทางเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งต้องประกอบไปด้วย การฟัง การใช้คำถาม และการตอบคำถามเพื่อสะท้อนกลับ กระตุ้นให้ผู้เรียนดึงศักยภาพความสามารถของตนเองออกมาใช้ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562 : 6-7) กล่าวถึงแนวทางในการ Coaching Coding ว่า เป็นการปูพื้นฐานการคิดวิเคราะห์ มุ่งสร้างการคิดอย่างเป็นระบบ กระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนว่า ความผิดพลาดของแนวคิดบทบาทการโค้ชเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ สาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง แต่ต้องไม่ปฏิบัติแทน ให้คำแนะนำด้วยความเมตตา ให้กำลังใจ เสริมแรง ประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคิดอย่างเป็นระบบและการคิดอย่างสร้างสรรค์ ให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ การโค้ชที่มีประสิทธิภาพจะต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน สร้างแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งใกล้ตัว เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ มีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ ใช้ประโยชน์จากความรู้นั้นได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ความรู้และนวัตกรรม ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนสะท้อนคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวคิดบทบาทการโค้ชสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยสนใจที่จะนำแนวคิดบทบาทการโค้ชมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการศึกษาในยุคปัจจุบัน ทันการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 บทบาทของครูผู้สอนมีความสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ มีทักษะ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ๆ หรือวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวคิดบทบาทการโค้ช

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของการโค้ชดังนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล (2562 : 3) ได้กล่าวว่า บทบาทการโค้ช เป็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของผู้สอนทั้ง ภาษาพูดและภาษาท่าทาง เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้นำศักยภาพของตนเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ กระตุ้นกระบวนการคิด การทำงาน การลงมือทำด้วยตนเอง ด้วยการใช้คำถาม การเสริมแรง การสร้างความเชื่อมั่น ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ Active Learning ไม่ใช้การสอนแบบสั่งสำหรับ วรพรรณ เอื้ออาทร (2558 : 27) ได้อธิบายว่า บทบาทการโค้ชเน้นให้ผู้เรียนได้ฟัง อาจเป็นการฟังเรื่องราว การฟังข่าวสารต่างๆในชีวิตประจำวัน โดยครูใช้คำถามในการกระตุ้นผู้เรียน และให้ผู้เรียนตอบคำถาม จากนั้นครูให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ บุชบา กาทล (2551 : 2) กล่าวถึงบทบาทการโค้ชว่า เป็นการใช้คำถามเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับการโค้ช เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและความสะดวกต่อการโค้ช ลักษณะนิสัยของผู้โค้ชจะต้องมีความอยากรู้ อยากรูเห็น ช่างสังเกต มีการตั้งคำถาม โดยข้อคำถามที่ใช้ในการโค้ชจะต้องกระตุ้นให้ผู้รับการโค้ชเกิดความคิด ได้ใช้ความคิด จินตนาการ สามารถค้นพบวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ Blanchaed & Thacker (2004 : 269) อธิบายว่า บทบาทการโค้ชเป็นการวางแผน วางเป้าหมายร่วมกันระหว่างผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช โดยโค้ชให้คำแนะนำ สังเกตการณ์ทำงาน และให้ข้อมูลสะท้อนกลับ ซึ่งในการทำงานทุกครั้งผู้โค้ชจะต้องเข้าใจและคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้รับการโค้ชด้วย เพื่อให้การโค้ชนั้นเกิดประสิทธิผลต่อผู้รับการโค้ชมากที่สุด

จากการศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช มีนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนบทบาทการโค้ชไว้ดังนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562 : 4-5) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช ดังนี้ 1. การกำหนดเป้าหมาย 2. การตรวจสอบสภาพจริง 3. การกำหนดทางเลือก 4. การตัดสินใจ 5. การประเมินผลการโค้ช อีกทั้ง วรพรรณ เอื้ออาทร (2558 : 29) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ชว่า ประกอบด้วย 1. ขั้นการฟัง 2. ขั้นการถาม 3. ขั้นการสะท้อนกลับ ซึ่งเป็นการดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้ ทั้งยังเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมและชัดเจน นอกจากนี้ บุชบา กาทล (2551 :1) กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช ดังนี้ 1. ขั้นการสร้างควมไว้วางใจ และสร้างความคุ้นเคย 2. ขั้นการใช้คำถามเพื่อสร้างความสัมพันธ์ การตั้งคำถามที่ดีจะช่วยให้รู้จักอีกฝ่ายได้ลึกซึ้งขึ้น

การตั้งคำถามช่วยสร้างการตระหนักรู้ ซึ่งผู้โค้ชจะต้องมีความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ไปใช้พัฒนาดำเนินกิจกรรมให้ผู้ที่ได้รับการโค้ชแสดงความสามารถของตนเองออกมาได้

3. ขั้นการสรุป ผู้โค้ชจะต้องสรุปประเด็นสำคัญเพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่ผู้ที่ได้รับการโค้ชได้ ซึ่งลักษณะคำถามหรือประเด็นที่สรุปนั้นจะต้องกระตุ้นให้ใช้ความคิด จินตนาการ ทำให้เกิดความเข้าใจ เล็งเห็นเป้าหมาย ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และค้นพบทางออก หรือวิธีการแก้ปัญหาได้ สอดคล้องกับ Blanchard and Thacker (2004 : 268) กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช มีดังนี้

1. การทำความเข้าใจด้านเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้รับการโค้ช
2. ผู้โค้ชกับผู้รับการโค้ชร่วมกันวางแผนการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุไปสู่เป้าหมายที่กำหนด
3. ดำเนินการโค้ชด้วยการให้คำแนะนำ การสังเกต การให้ข้อมูลป้อนกลับในรูปแบบของการสอนไปพร้อมการทำงาน
4. ดำเนินการในข้อ 3 ซ้ำ จนกว่าจะบรรลุสภาพประสงค์

จากการศึกษาขั้นตอนบทบาทการโค้ชในช่วงต้น ได้มีผู้นำบทบาทการโค้ชมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เช่น งานวิจัยของ พัชรพรรณ เก่งการเรือ (2560 : 89) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดเป้าหมาย
- 2) การตรวจสอบสภาพจริง
- 3) การกำหนดทางเลือก
- 4) การตัดสินใจ
- 5) การประเมินผลการโค้ช ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ใช้วิธีการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการแก้ปัญหของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ชหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชแสดงให้เห็นว่าบทบาทการโค้ชสามารถพัฒนาสมรรถนะ พัฒนาทักษะของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ของวิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558 : 68-70) โดยปรับรายละเอียดให้เหมาะสมกับระดับชั้นและลักษณะวิชา ดังกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

ครูอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง

ครูใช้การซักถามเพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับการอ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น นิทาน ข่าว โฆษณา วรรณคดี เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก

3.1 ครูอธิบายหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ห์บทอ่านแต่ละประเภท

3.2 ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3 ครูเลือกใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ การใช้คำถามหรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจ

4.1 นักเรียนอ่านวิเคราะห์ห์บทอ่านแต่ละประเภท โดยการทำใบงาน

4.2 ครูสุ่มนักเรียนนำเสนอผลการทำใบงาน นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

4.3 นักเรียนต่อยอดความคิด โดยการบอกการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4.4 ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย การใช้คำถาม ให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 5 การประเมินการโค้ช

5.1 นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2 ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ความสามารถด้านการอ่าน
เชิงวิเคราะห์

ความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ด้วยบทบาทการโค้ช

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างวิจัย
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 รวม 3 ห้องเรียน จำนวน 104 คนซึ่งโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน
 - 1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำมาจากสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.3/2 การอธิบายความหมายของ ข้อความที่อ่าน, ท 1.1 ป.3/3 การอธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่าน, ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยผู้วิจัยได้นำบทอ่าน ได้แก่ นิทานเรื่องสั้น ป่าโยชณา ข่าว และวรรณคดีจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้

4. ระยะเวลา

ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันรวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง ไม่รวม ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยาม ความหมายของคำต่างๆ ดังนี้

1. การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านแบบแยกแยะและพิจารณาเพื่อให้เห็นถึง องค์ประกอบต่างๆที่อยู่ในงานเขียน ได้แก่ สารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ เจตนารมณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติที่แฝงอยู่ในงานเขียน ซึ่งต้องใช้การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การวิเคราะห์ การสรุปความรู้ การตัดสินใจและแก้ปัญหา

2. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านแบบแยกแยะเพื่อให้เห็น องค์ประกอบ สามารถจับใจความ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม คาดคะเน ลำดับเหตุการณ์ บอกข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านได้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ซึ่งวัดได้จาก แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนผ่านการซักถาม ชี้แนะ กระตุ้นให้นักเรียนคิดและลงมือกระทำด้วย ตนเอง มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ **ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย** ครูอธิบายจุดประสงค์ การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ **ขั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง** ครูใช้การซักถามเพื่อตรวจสอบความรู้ เกี่ยวกับการอ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น นิทาน ข่าว โฆษณา วรรณคดี เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน ของนักเรียน **ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก** ครูอธิบายหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์บทอ่านแต่ละ ประเภท คอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล เลือกใช้เทคนิคการสร้างความรู้ ว่างใจ การใช้คำถามหรือให้คำแนะนำ **ขั้นที่ 4 การตัดสินใจ** นักเรียนอ่านวิเคราะห์บทอ่าน

แต่ละประเภท โดยการทำใบงาน ครูสุ่มนักเรียนนำเสนอผลการทำใบงาน นักเรียนและครูร่วมกัน ตรวจสอบความถูกต้อง นักเรียนต่อยอดความคิด โดยการบอกการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใช้เทคนิคการสร้าง ความไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย การใช้คำถาม หรือให้คำแนะนำ **ขั้นที่ 5 การประเมินการโค้ช** นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และครูให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาท การโค้ช ในด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งวัด ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดสุทธารามสำนักงานเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้สูงขึ้น
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. เป็นแนวทางพัฒนาการสอนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
4. สามารถนำการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดสุทธาราม

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดสุทธาราม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. การอ่านเชิงวิเคราะห์

2.1 ความหมายของการอ่าน

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

2.3 การอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.3 หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.4 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.5 หลักการสร้างคำถามประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.6 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.3.7 การประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์

3. การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

3.1 ความหมายของบทบาทการโค้ช

3.2 ความสำคัญของบทบาทการโค้ช

3.3 หลักการโค้ช

3.4 ประโยชน์ของการใช้โค้ช

3.5 บทบาทการโค้ช

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551 : 1-33) ผู้วิจัยขอเสนอเฉพาะประเด็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางการเรียนรู้ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระภาษาไทย ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีการยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค

มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	<p>1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว</p> <p>2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน</p> <p>3. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>4. ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p> <p>7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำรวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <p>คำที่มีตัวการ์นต์</p> <p>คำที่มี รร.</p> <p>คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง</p> <p>คำพ้อง</p> <p>คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ซ ฏ ฎ</p> <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น</p> <p>เรื่องเล่าสั้น ๆ</p> <p>บทเพลงและบทร้อยกรอง</p> <p>บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจเช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p> <p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <p>คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ</p>

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ 9. มีมารยาทในการอ่าน	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

จากสาระมาตรฐานและตัวชี้วัด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้มาตรฐาน ท 1.1 รวม 4 ตัวชี้วัด ดังนี้ ท 1.1 ป.3/2 การอธิบายความหมายของข้อความที่อ่าน ท 1.1 ป.3/3 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบท 1.1 ป.3/4 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งมุ่งเน้นด้านการอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาไทย หากผู้เรียนสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดี ก็จะส่งผลดีต่อทักษะด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน

1.2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดสุทธาราม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท 13101
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 200 ชั่วโมง/ปี

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
200 คะแนน

ศึกษาและอธิบายความหมายของคำ การสะกดคำและบอกความหมายของคำในกลุ่มประเทศอาเซียน ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สามารถคิดริเริ่มอย่างละเอียดลออ โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร และสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน

โดยฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่านได้ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน เขียนบันทึกประจำวันได้ เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการ เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้มีนิสัยและมีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูดหลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรมและวัฒนธรรมในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ เอื้ออาทร มีความกตัญญู ต่อต้านทุจริต และมีพฤติกรรมทักษะชีวิตที่คาดหวัง

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/1, ท 1.1 ป.3/2, ท 1.1 ป.3/3, ท 1.1 ป.3/4, ท 1.1 ป.3/5, ท 1.1 ป.3/6, ท 1.1 ป.3/7,

ท 1.1 ป.3/8, ท 1.1 ป.3/9

ท 2.1 ป.3/1, ท 2.1 ป.3/2, ท 2.1 ป.3/3, ท 2.1 ป.3/4, ท 2.2 ป.3/5, ท 3.1 ป.3/6, ท 3.1 ป.3/1,

ท 3.1 ป.3/2, ท 3.1 ป.3/3, ท 3.1 ป.3/4, ท 3.1 ป.3/5, ท 3.1 ป.3/6

ท 4.1 ป.3/1, ท 4.1 ป.3/2, ท 4.1 ป.3/3, ท 4.1 ป.3/4, ท 4.1 ป.3/5, ท 4.1 ป.3/6

ท 5.1 ป.3/2, ท 5.1 ป.3/2, ท 5.1 ป.3/3, ท 5.1 ป.3/4

รวม 31 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 13101
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 200 ชั่วโมง/ปี
ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
200 คะแนน

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง	คะแนน
1	ปฏิบัติการ สายลับจิ๋ว	ท 1.1 ป.3/1 ท 1.1 ป.3/2 ท 1.1 ป.3/3 ท 1.1 ป.3/4 ท 1.1 ป.3/5 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/2 ท 5.1 ป.3/1	- การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว - การอ่านอธิบายความหมาย ของข้อความที่อ่าน - การอธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่าน - ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู - สรุปความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน - การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน - บอกสาระสำคัญจากการฟัง และการดู - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	40	25

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง	คะแนน
2	แม่ไก่ใน ตะกร้า (มาตรา ตัวสะกด พรรษา)	ท 1.1 ป.3/1 ท 2.1 ป.3/2 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/3 ท 4.1 ป.3/1 ท 4.4 ป.3/4	- อ่านออกเสียงคำ ข้อความได้ ถูกต้อง - การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัด - การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน - บอกสาระสำคัญจากการฟัง และดู - ตั้งคำถามและตอบคำถามจาก เรื่องที่ฟังและดู - เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ - แต่งประโยคง่าย ๆ	35	25
3	วรรณยุกต์ พาเพลิน	ท 1.1 ป.3/1 ท 2.1 ป.3/2 ท 2.1 ป.3/3	- อ่านออกเสียงคำ ข้อความ ได้ถูกต้อง - เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้อย่างชัดเจน - เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และ ความบันเทิง	25	25

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง	คะแนน
4	เด็กเอ๋ยเด็ก น้อย	ท 4.1 ป.3/1 ท 1.1 ป.3/3 ท 1.1 ป.3/4 ท 1.1 ป.3/5 ท 2.1 ป.3/3 ท 2.1 ป.3/4 ท 5.1 ป.3/4	- เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - ลำดับเหตุการณ์และ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ - สรุปความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน - เขียนบันทึกประจำวัน - เขียนจดหมายลาครู - ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ	35	25
5	หน้าที่ของ ฉัน	ท 5.1 ป.3/3 ท 1.1 ป.3/2 ท 2.1 ป.3/2 ท 4.1 ป.3/2 ท 4.1 ป.3/4	- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีที่อ่าน - อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน - การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน - ระบุชนิดและหน้าที่ของคำใน ประโยค - แต่งประโยคง่าย ๆ	25	25

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง	คะแนน
6	คล้องจอง คล้องขวัญ	ท 2.1 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 3.1 ป.3/6 ท 4.1 ป.3/5 ท 4.1 ป.3/6	- เขียนรายงานเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้อย่างชัดเจน - พุดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ - เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้อย่างเหมาะสม กับกาลเทศะ	20	25
7	จินตนาการ ก้าวไกล	ท 1.1 ป.3/7 ท 2.1 ป.3/2 ท 2.1 ป.3/5 ท 2.1 ป.3/6 ท 3.1 ป.3/5	- อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - เขียนรายงานเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้อย่างชัดเจน - เขียนเรื่องตามจินตนาการ - มีมารยาทในการเขียน - พุดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงตาม วัตถุประสงค์	20	25
8	เพลง พื้นบ้าน	ท 1.1 ป.3/1	- อ่านออกเสียงคำ ข้อความ		

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชา (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	ชั่วโมง	คะแนน
		ท 1.1 ป.3/3 ท 2.1 ป.3/2 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/6 ท 5.1 ป.3/1 ท 5.1 ป.3/2 ท 5.1 ป.3/3	เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - เขียนรายงานเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้อย่างชัดเจน - พุดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู - เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน - รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลง กล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่น ชมวัฒนธรรมท้องถิ่น - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีที่อ่าน		
รวม				200	200

จากโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้หน่วยที่ 1 ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ 4 ตัวชี้วัดดังนี้ ท 1.1 ป.3/2 การอธิบายความหมายของข้อความที่อ่าน ท 1.1 ป.3/3 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 ป.3/4 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นเวลา 10 ชั่วโมง

2. การอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญจำเป็นต่อทุกอาชีพ การอ่านเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน เข้าใจความหมายของการสื่อสาร จากการศึกษา มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการอ่าน

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2520 : 176) กล่าวถึง ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะตัวอักษรเปรียบเสมือนเป็นสัญลักษณ์ของคำพูด หัวใจของการอ่าน จึงขึ้นอยู่กับ การเข้าใจความหมายของคำ

รัฐจวน อินทรกำแหง (2524 : 176) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการแปลสื่อความหมายจากตัวอักษร หรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวคิดโดยให้ความเข้าใจอย่างชัดเจนแก่ผู้อ่าน การอ่านเป็นการจับใจความสำคัญของข้อความ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้อย่างถูกต้อง

บันลือ พลุฑกะวัน (2532 : 2) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นการแปลงสัญลักษณ์จากตัวอักษรเป็นเสียงอ่าน ทั้งอ่านในใจ อ่านออกเสียง ซึ่งเป็นการอ่านแบบผสมคำ อ่านเป็นคำ อ่านแทนการฟัง อ่านเพื่ออ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉาน

2. เป็นการใช้ความสามารถในการผสมตัวอักษร ความสามารถในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน รู้เรื่องในสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ซึ่งจะได้รับจากการอ่านสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ด้วย

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด ซึ่งต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น การสังเกต การจดจำคำ และอาศัยสติปัญญาในการอ่าน ประสบการณ์ การคิดวิเคราะห์ ถอดความ แปลความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างดี สามารถนำผลที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2536 : 4) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านไม่ใช่เพียงการอ่านออกเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏ แต่เป็นการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อช่วยพิจารณาตัดสินใจ และสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เปลื้อง ณ นคร (2538 : 12) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า คือ การถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนสู่ผู้อ่าน และผู้อ่านสามารถตีความจากสิ่งที่อ่านได้

มีทนา นาคะบุตร (2542 : 3) กล่าวว่า การอ่านคือ การตีความ หรือแปลความหมายจากตัวหนังสือ เพื่อให้ผู้เขียนได้รับความรู้จากการอ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) กล่าวว่า ลักษณะของกระบวนการเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 128) การอ่านหมายถึง กระบวนการรับรู้สารผ่านทางสมองรับรู้จากสัญลักษณ์ การอ่านเป็นการรับรู้วัตถุประสงค์ ความรู้สึก นึกคิดของผู้เขียน ที่สื่อถึงผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้

สำลี รักสุทธี (2553 : 5) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การแปลความหมายจากสัญลักษณ์จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกิดเป็นความหมาย ความรู้ในการอ่าน

จากความหมายของการอ่านของนักวิชาการหลายคน สามารถสรุปความหมายของการอ่านได้ว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายจากตัวอักษร การอ่านแบบผสมคำ ให้เกิดความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิด การแปลความ ทำให้รับรู้ เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน เกิดเป็นความรู้ และนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ หากผู้เรียนอ่านออก อ่านเป็น ก็จะส่งผลดีต่อทักษะอื่น ๆ อีกด้วย จากการศึกษาความสำคัญของการอ่าน มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยกาญจน์ (2523 : 1) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในปัจจุบัน เพราะโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยี และความนึกคิด มนุษย์จึงจำเป็นต้องสนใจการอ่าน และต้องอ่านเพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวความก้าวหน้า และเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์

เปรมจิต ศรีสงคราม (2527 : 177-180) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นอกจากงานประจำแล้ว หากมีเวลาว่างก็สามารถอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มความรู้ให้กับตนเองได้
2. การอ่านทำให้มีความคิดหรือพัฒนาความคิดประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านทุกประเภท ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิด พัฒนาก้าวไกล
3. การอ่านทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพสาระเนื้อหาที่ได้จากการอ่านซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทุกอาชีพ การอ่านสามารถพัฒนาตนเองได้
4. การอ่านช่วยในการปรับปรุงบุคลิกภาพที่ได้จากการอ่านหนังสือ
5. การอ่านช่วยในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความรู้จากการอ่าน ช่วยในการแก้ไขปัญหาค
6. การอ่านทำให้เกิดแรงบันดาลใจจากการอ่าน
7. การอ่านทำให้ได้ข้อคิดและคติธรรม
8. การอ่านเป็นการพักผ่อนและเพลิดเพลิน
9. การอ่านทำให้ได้รู้เกี่ยวกับความจริงของชีวิต และความต้องการของมนุษย์
10. การอ่านช่วยทำให้เกิดนิสัยรักการอ่าน
11. การอ่านทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่นการอ่าน สารคดี บทความ หนังสือพิมพ์ นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 4) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีบทบาทที่สำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ เพราะการอ่านจะทำให้ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ ทั้งปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม ให้รู้ถึงความเท่าเทียมของสังคม ทันทต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถทำให้ปรับตัวเพื่อเข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้ดี การอ่านเป็นการตอบสนองความต้องการ ความสนใจ เป็นการเปิดทัศนคติให้กว้างไกล เปิดโลกทัศน์แก่ผู้อ่านได้

สุขุม เฉลยทรัพย์ 2531 : 14) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การอ่านช่วยให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน การอ่านจึงมีความสำคัญและจำเป็น ทำให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงก้าวหน้า โดยเฉพาะในด้านวิชาการ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อให้สามารถดูแลช่วยเหลือตัวเองได้ และช่วยเหลือผู้อื่นได้
2. ด้านความเป็นชาติที่มีอารยธรรม ถ้าประชากรในประเทศใดที่อ่านออกเขียนได้ แสดงว่าชนชาตินั้นมีอารยธรรมสูง ถ้าประเทศใดมีความสนใจในการอ่านหนังสือมาก แสดงว่า ประเทศนั้นเป็นผู้มีอารยธรรมและวัฒนธรรมสูงด้วย
3. ด้านการดำรงชีวิต การอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐาน คนเราสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการอ่าน เป็นการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ การอ่านส่งเสริมให้คนเกิดความเข้าใจและมีความชำนาญในวิชาชีพ ประเภทต่างๆมากขึ้น

บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 10-11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ หากผู้เรียนอ่านไม่ได้ ก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษา ผู้เรียนที่อ่านได้ย่อมเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากกว่าผู้เรียนที่ยังอ่านไม่ได้ เพราะการอ่านได้ คือการเพิ่มประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการสามารถทำได้นอกเหนือจากในห้องเรียน นอกจากจะเป็นความรู้ในวัยเรียนแล้วยังเป็นความรู้ที่สามารถใช้ในการประกอบธุรกิจได้ด้วย การอ่านมีความจำเป็นต่อผู้คนทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อรับรู้ข่าวสารบ้านเมือง การพิจารณาตัดสินใจ การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ยิ่งสังคมพัฒนาขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็ยิ่งสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 1) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การอ่านที่ถูกต้อง ถูกวิธีก็จะทำให้ได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่านมากมาย ผู้เรียนที่มีนิสัยรักการอ่านที่ดี ก็ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูจัดเตรียมให้ รวมถึงการฝึกฝนอ่านเป็นประจำของตัวเอง

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 3) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียน เพื่อช่วยในการศึกษาค้นคว้า เขียนรายงาน ทำการบ้าน เป็นคู่มืออ่านประกอบการเรียนการสอน ทั้งในและนอกหลักสูตร การอ่านเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน การอ่านเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า การอ่านทำให้เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นการติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ทำให้รู้ทัน ก้าวทันและนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ช่วยในการปรับปรุงตัวเอง เช่น บุคลิกภาพ การพูดจา การรู้จักระงับอารมณ์ การมีความอดทน มีเหตุผล ทำตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม การอ่านมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ถ้าประเทศใดมีพลเมืองที่ไม่รู้หนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก ประเทศนั้นก็จะไม่เจริญก้าวหน้า อีกทั้งการอ่านจะช่วยให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่สงสัย เป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน ทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้เพลิดเพลินในการอ่าน อ่านเพื่อแก้เหงา คลายเครียด อ่านเพื่อฆ่าเวลา

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 128-129) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญทุกระดับ ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านในการศึกษาหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ให้ตนเอง การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารร่วมกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ สามารถนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้ สร้างความมั่นคงในชีวิต เพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเองได้ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และพัฒนาสังคมให้เจริญรุ่งเรืองได้

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว สามารถสรุปความสำคัญของการอ่านได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ที่นอกเหนือจากการศึกษาเล่าเรียนในห้องเรียน แต่เป็นการศึกษาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อรับรู้ข่าวสาร นำมาพัฒนาความคิด พัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และสามารถใช้ความรู้จากการอ่านแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ การอ่านนอกจากจะเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในสังคมแล้ว ยังแสดงถึงความเจริญของคนในชาติ แสดงถึงการมีอารยธรรม หากประชาชนมีความรู้ อ่านออกเขียนได้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเจริญของสังคมนั้นๆ การอ่านจึงมีคุณค่าและความสำคัญต่อผู้คนทุกช่วงวัย ทั้งวัยเรียนวัยทำงาน ทุกสาขาวิชาชีพ ย่อมใช้ทักษะการอ่านเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ให้แก่ตนเอง อีกทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.3 การอ่านเชิงวิเคราะห์

จากการศึกษาความหมายของการอ่านจากตำราทางวิชาการหลายเล่ม มีนักวิชาการ อาจารย์ ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์/การอ่านคิดวิเคราะห์ ว่าเป็นการแยกออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 56) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านอย่างถี่ถ้วน โดยพิจารณาองค์ประกอบอย่างละเอียด อาศัยการวินิจฉัยประกอบด้วย ผู้อ่านจึงสามารถรับสารจากผู้เขียนที่ส่งผ่านตัวอักษรได้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 173) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การคิดอย่างรอบคอบ พิจารณาองค์ประกอบ การอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อใช้ตัดสินความคิดของผู้เขียนว่าเป็นอย่างไร แสดงทัศนะอย่างไร

ลินจง จันทรวราทิตย์ (2542 : 56) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้ได้ความหมาย แล้วจึงแยกออกเป็นส่วนๆ ว่าส่วนต่างๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไร และแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กับส่วนอื่นๆอย่างไร

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 103) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นคำที่ใช้กันมานาน เป็นการแยกแยะออกเป็นส่วนๆ เพื่อพิจารณาดูให้ถี่ถ้วนที่สุดเท่าที่จะทำได้ การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงหมายถึง การอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน

กรมวิชาการ (2544 : 208) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านและสามารถแยกแยะรายละเอียดในส่วนต่างๆว่ามีความหมายอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร และสัมพันธ์กันอย่างไร

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 100) กล่าวถึงความหมายของการอ่านวิเคราะห์ว่า เป็นการอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ใช้เป็นเครื่องมือในการอ่านของนักวิจารณ์วรรณกรรม การอ่านวิเคราะห์มีหลายประเภท เช่น การอ่านวิเคราะห์คำ มุ่งหมายให้ผู้อ่านแยกแยะถ้อยคำในวลี ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ สามารถบอกได้ว่า คำใด มีหน้าที่อย่างไร ชัดหรือไม่อย่างไร การอ่านวิเคราะห์ประโยค แยกแยะประโยค การใช้ประโยคถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง การอ่านวิเคราะห์ทฤษฎีของผู้แต่ง มีการตั้งคำถามว่าเห็นด้วยกับผู้แต่งหรือไม่ มีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงใด การอ่านวิเคราะห์รส ความชอบ ความซึ้ง ความโกรธ ความเศร้า ทั้ง 9 รส

มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง (2550 : 80) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นความสามารถขั้นสูงของนักอ่าน ความมีเหตุมีผล ความฉลาดรอบรู้ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการอ่าน

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553 : 97) กล่าวว่า การอ่านวิเคราะห์เป็นการจำแนกความหมายให้ชัดเจน แยกแยะเนื้อความที่รวมกันอยู่ให้แยกออกและเข้าถึงเจตนาารมณ์ของผู้เขียนได้ รวมถึงวิเคราะห์น้ำเสียง ทักษะของผู้เขียนในงานเขียนชิ้นนั้นๆ ด้วย

กล่าวโดยสรุป การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อจำแนก/แยกแยะให้เห็นองค์ประกอบต่างๆในงานเขียน มีการจับใจความ การตั้งคำถามตอบคำถาม และการสรุปความรู้จากการอ่าน ซึ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะความสามารถขั้นสูง ที่จะทำให้เข้าใจเจตนาารมณ์ของผู้เขียน เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และทักษะที่แฝงอยู่ในงานเขียนนั้น กล่าวได้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล

2.3.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการอ่าน หากผู้เรียนสามารถอ่านวิเคราะห์ได้ ก็จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการอ่านมากยิ่งขึ้น

ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 259) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นความสามารถทางสมองของมนุษย์ที่มีความสำคัญ มีคุณค่าต่อชีวิต และเป็นความต้องการของการศึกษาทุกระดับชั้น บุคคลที่ไม่เคยถูกฝึกฝนความคิดชนิดนี้ จะรับรู้เรื่องราวต่างๆเท่าที่ตาเห็น และตามที่หู จมูก ลิ้น สัมผัสเท่าที่รับรู้ และจะรับรู้เห็นแค่ภายนอก ไม่มีความสามารถที่จะมองเห็นเรื่องนั้นแบบละเอียดไปถึงเนื้อหาสาระแก่นแท้ของเรื่องนั้นๆอย่างแท้จริง

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 173-174) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า เป็นการใช้วิจารณ์ญาณให้รอบคอบเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง การใช้ความคิดอย่างพินิจพิจารณาจะช่วยให้การตัดสินใจง่ายขึ้น มีเหตุและผล รวมทั้งการตัดสินใจเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยว่าจะเลือกวิถีทางใด ดังนั้นการวิเคราะห์จึงมีความสำคัญต่อสังคมประชาธิปไตย การอ่านก็ต้องอาศัยทักษะการคิดวิเคราะห์ ว่าควรเชื่อหรือไม่อย่างไร มีเหตุผลใด คิดหาเหตุผลในการสนับสนุนเพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจ

กรมวิชาการ (2542 : 12) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ความรู้ทักษะกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน มีทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งใน 9 ขั้นตอน

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. คิดวิเคราะห์ วิจัย
3. สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย
4. ประเมินและเลือกทางเลือก
5. กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความชื่นชม
7. ประเมินระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นเสมอ
9. ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 103) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจารณ์วรรณกรรมต่างๆไป เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ให้เข้าใจ ความรู้สึก อารมณ์ หรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาได้

มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง (2550 : 80) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นความรู้พื้นฐานทางการวิเคราะห์ คือสิ่งจำเป็น ผู้อ่านต้องมีความรู้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์พอสมควร และต้องอ่านความคิดเห็นของคนอื่นๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจ ทำให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อและสามารถแสดงความคิดเห็นออกมาได้อย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นความสามารถที่สำคัญ จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าจากการอ่าน เป็นการพิจารณาแยกแยะให้รอบคอบเพื่อประกอบการตัดสินใจและสามารถแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ดังนั้นการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นเครื่องมือในการพิจารณาการอ่านอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจแนวคิดจากการอ่าน ผ่านการแยกแยะองค์ประกอบ การจับใจความ การสรุปความ และสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3.3 หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีหลักในการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้พิจารณาจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่างๆจากงานเขียน จากการศึกษา มีผู้กล่าวถึงหลักการอ่านเพื่อวิเคราะห์ ดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2539 : 13) กล่าวถึงหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์สารและวินิจฉัยสาร มีหลักการดังนี้

1. โครงแบบของงานประพันธ์ ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์
2. แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
3. แยกและพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. พิจารณาให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร
5. พิจารณาว่า เนื้อความตอนใด เป็นข้อเท็จจริงหรือความรู้ ตอนใดเป็นความคิดเห็นหรือทัศนะ ตอนใดเป็นความรู้ลึก
6. ตรวจสอบเจตนาของผู้เขียน ว่าต้องการให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาตอบสนองอย่างไร รวมทั้งผู้เขียนให้แง่คิดแก่ผู้อ่านอย่างไร
7. พิจารณาว่า สารสำคัญของเรื่องนั้นคืออะไร

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545 : 50-51) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการฝึกให้นักเรียนมีวิจรรย์ญาณในการอ่านหนังสือ รู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในการเขียน สามารถพิจารณาได้ว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์ใด มีทัศนะใด เพื่อให้นักเรียนอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการวิเคราะห์มีดังนี้

1. แยกแยะส่วนที่เป็นสาระสำคัญและส่วนขยาย ซึ่งการเขียนหนังสือจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสาระ และส่วนขยายความ การอ่านวิเคราะห์ ผู้อ่านจะต้องค้นหาส่วนที่เป็นสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เพื่อจะได้เข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนแท้จริง
2. แยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ผู้อ่านต้องแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ ซึ่งในงานเขียนอาจจะมีการสอดแทรกข้อคิดเห็นต่างๆลงไป เพื่อให้ทำงานเขียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น การสอดแทรกความเชื่อ หรือคติต่างๆ ค่านิยม การอ่านประเภทนี้จึงต้องมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างมาก

กล่าวโดยสรุป หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจในการแยกแยะส่วนประกอบ แยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น พิจารณาว่าส่วนใดคือสาระสำคัญ เป็นความรู้ หรือแค่ทัศนะของผู้เขียน พิจารณาสาระสำคัญ ตอบคำถามจากเรื่องราว ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร รวมทั้งพิจารณาเพื่อบอกข้อคิดจากการอ่านได้

2.3.4 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน เกิดทักษะการคิด การรู้จักตั้งคำถามและตอบคำถามจากการอ่าน นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้

รัตนา ศาสิกร (2536 : 121) กล่าวถึง ประโยชน์ของการอ่านวิเคราะห์ วิจารณ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อหาความรู้ การอ่านมากเป็นการเพิ่มพูนความรู้ โดยต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ไตร่ตรอง และพิจารณาเนื้อหา และนำเอาความรู้ไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้อง
2. เพื่อแก้ปัญหา การอ่านเป็นการสร้างสรรค์สติปัญญาและความคิด
3. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การอ่านสามารถปรับปรุงความคิดเห็นของผู้อ่านเพราะสิ่งที่ได้จากการอ่านมิใช่เพียงเนื้อหาสาระ แต่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ว่า ผู้เขียนส่งสารอะไร สามารถตีความความคิดเห็นและความรู้สึก ความคิดที่พัฒนาจะส่งมาถึงบุคลิกภาพที่ดี
4. เพื่อความสนุกสนาน การอ่านสารคดี บันเทิงคดีหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ผู้อ่านย่อมได้รับความสนุกสนานเมื่อได้แยกแยะและพิจารณาทั้งเนื้อหาและรสของงานเขียนนั้นๆ
5. เพื่อการเป็นนักวิจารณ์ ต้องสามารถตีความเนื้อหาสาระ วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นได้

วัชรีย์ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542 : 88) กล่าวว่า การวิเคราะห์ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ และตีความเรื่องที่อ่านได้ชัดเจนขึ้น การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีประโยชน์ 2 ประการ คือ

1. ช่วยให้อ่านเข้าใจข้อเสนอของผู้เขียนดีขึ้น
 2. ทำให้อ่านสามารถระบุข้ออ้างอิง หลักฐาน และการให้เหตุผลของผู้เขียนได้
- นอกจากนี้ผู้อ่านยังสามารถระบุ ข้ออ้างอิง หลักฐาน และเหตุผล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้เขียนอย่างไร

สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 103) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า ทำให้เกิดความคิด 2 ประการ คือ ความคิดแทรก เกิดขึ้นระหว่างวิเคราะห์ เป็นความคิดที่ไม่ได้ปรากฏในงานเขียน อาจเกิดขึ้นไม่เหมือนกัน แต่ละคนเกิดขึ้นในโอกาสที่ต่างกัน ความคิดเสริม คือความคิดที่เกิดขึ้นในขณะวิเคราะห์ แต่ละคนย่อมมีความคิดเสริมไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับการศึกษาปฏิบัติจนเกิดทักษะ ทั้งสองความคิดนี้ ทำให้อ่าน/ผู้วิเคราะห์สามารถใช้ความคิดได้อย่างกว้างไกลมากขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 208) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์นอกจากจะช่วยให้อ่านได้รับความรู้ ความคิดและความบันเทิงจากสิ่งที่อ่านเป็นเบื้องต้นแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกหลายประการ คือ

1. ช่วยให้อ่านเห็นภาพทั้งหมดของงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นส่วนรวมว่ามีอะไรประกอบอยู่ในลักษณะใด อีกทั้งมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละส่วนว่ามีความสัมพันธ์และประกอบกันเข้ามาเป็นงานเขียนแต่ละชิ้นได้อย่างไร

2. ช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน สามารถเลือกได้ว่า ควรอ่านอะไร อะไรที่ควรอ่านแบบผ่าน ๆ หรืออ่านแบบตั้งใจ

3. ช่วยให้ผู้อ่านเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านให้แก่ตนเอง

4. ช่วยให้ผู้อ่านนำเอาวิธีการและผลจากการอ่านมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553: 83) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความเข้าใจ เข้าถึงคุณค่าของงาน นำความรู้จากการวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการวิเคราะห์มาแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนว่าประกอบกันอย่างไร 2) ผู้เรียนสามารถเลือกอ่านในส่วนที่สำคัญได้ 3) ทำให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของงานเขียนว่าผู้เขียนต้องการสื่อถึงอะไร 4) ทำให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาเนื้อหา ดีความ จากการอ่านได้ 5) ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เป็นการพัฒนาความคิดให้กว้างไกล 6) ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และนำความรู้จากการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

2.3.5 หลักการสร้างคำถามประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์

คำถามเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่จะทำให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการอย่างรู้ ดั่งนั้นในการสร้างคำถามจึงมีความสำคัญ จากการศึกษา การสร้างคำถาม มีดังนี้

บรรดล สุขปิติ (2542 : 85) ได้กล่าวถึงลักษณะข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมด้านการวิเคราะห์ คือ ข้อคำถามที่กระตุ้นให้สมองจัดการแยกแยะเรื่องราว เหตุการณ์หรือสิ่งของต่างๆ ให้กระจ่างออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อตรวจหาคุณลักษณะของแต่ละส่วนย่อยว่ามีความสำคัญ เด่น ด้อยในด้านใด ข้อคำถามที่ควรฝึกให้นักเรียนได้วินิจฉัยตามสิ่งนั้นๆ ต้องให้นักเรียนได้ฝึกสร้างคำถาม ซึ่งข้อคำถามประเภทการวิเคราะห์ที่สำคัญมี 8 ประการ ได้แก่

1. วิเคราะห์จุดสำคัญ เป็นข้อคำถามที่ให้ค้นหาเนื้อแท้ แก่นสาร และใจความสำคัญของเรื่องราวเหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ หรืออาจจะถามคุณลักษณะที่มีความสำคัญมากที่สุด น้อยที่สุดของเรื่องนั้น เช่น อวัยวะใดที่เกี่ยวข้องกับการย่อยอาหารน้อยที่สุด ลักษณะในข้อใดที่แสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด

2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาที่แอบแฝง เป็นข้อคำถามที่ให้ค้นหาจุดมุ่งหมาย หรือเจตนาที่สำคัญตลอดจนการบ่งชี้ถึงเจตนาที่แอบแฝงซ่อนเร้นในการกระทำหรือเรื่องต่างๆ เช่น ข้อความที่ว่า นกน้อยทำรังแต่พอตัว ต้องการสอนถึงสิ่งใด การให้ทานในหนังสือพระเวสสันดรชาดกนั้น ต้องการให้เห็นคติในข้อใด

3. วิเคราะห์ชนิดหรือประเภท เป็นข้อคำถามที่ให้จำแนกแจกแจงชนิด ลักษณะหรือประเภทของบรรดาข้อความ เรื่องราว วัตถุประสงค์ของ เหตุการณ์ หรือการกระทำต่างๆ ตามเกณฑ์หรือหลักการใหม่ที่กำหนด เช่น ใจความของโคลงสยามานุสติ เป็นประเภทใด

4. วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์ เป็นข้อคำถามที่ให้ตรวจสอบความสัมพันธ์ของสิ่งของว่ามีปริมาณมากน้อยระดับใด การถามจะมีลักษณะเป็นแบบ คู่ใดมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด หรือ น้อยที่สุด หรือ คู่ใดไม่มีความสัมพันธ์กันเลย เช่น การขยายพันธุ์พืชซึ่งคู่ใดมีลักษณะคล้ายกันมากที่สุด อวัยวะคู่ใดเกี่ยวข้องกันมากที่สุด

5. วิเคราะห์ขั้นตอนของความสัมพันธ์ เป็นข้อคำถามให้ลำดับขั้นตอนของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ว่าสิ่งใดเกิดก่อน สิ่งใดเกิดหลัง หรือมีการเรียงลำดับอย่างไร

6. วิเคราะห์สาเหตุและผลที่เกิดตามมา เป็นข้อคำถามให้ตรวจสอบหาสิ่งที่เห็นสาเหตุหรืออิทธิพลบางอย่างจนเกิดผลที่กำหนดให้ หรืออาจเป็นข้อคำถามโดยกำหนดสาเหตุของเรื่องมาให้แล้วให้วิเคราะห์ผลที่จะตามมา

7. วิเคราะห์ความสัมพันธ์เปรียบเทียบ เป็นข้อคำถามที่ให้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างของคู่ที่กำหนดให้ กับคู่อื่น ซึ่งมีลักษณะของคำถามคล้ายๆกันกับการแปลเปรียบเทียบ

8. วิเคราะห์หลักการและโครงสร้าง เป็นข้อคำถามที่ให้ค้นหาเรื่องราว หรือ เหตุการณ์สิ่งต่างๆ นั้นรวมตัวกันอยู่ได้ อาจเป็นข้อคำถามถึงทัศนคติ เช่น ชาวที่เสนอในหนังสือพิมพ์ หรือวีรกรรมต่างๆของบุคคลสำคัญ

ชวาล แพร์ตกุล (2550 : 259-261) ได้แบ่งชนิดของการสร้างคำถามเพื่อการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. การวิเคราะห์หาความสำคัญ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ คำถามวิเคราะห์ชนิดเป็นความสามารถขั้นต้น เช่น การให้นักเรียนแจกแจงบอกชนิด ลักษณะ ประเภทของข้อความเรื่องราว วัตถุประสงค์ของ เหตุการณ์และการกระทำต่างๆ ตามเกณฑ์และหลักการคำถามวิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นคำถามที่ให้ค้นหาสิ่งที่มีความหมายสำคัญของเรื่องราวต่างๆ คำถามวิเคราะห์เลขนัยเป็นคำถามที่ฝึกให้เป็นคนมีไหวพริบ รู้ทันคนและเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้แฝงคติใดไว้

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เป็นการค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญใดๆ ของเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้รู้ว่าอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งใด โดยแบ่งได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ตามกัน

ความสัมพันธ์กลับกัน

ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนย่อย

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างหลายๆส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องกับเรื่อง

ถามแบบกลับ เป็นคำถามที่ให้บอกตำแหน่งของความสัมพันธ์ ทั้ง 7 ลักษณะข้างต้น

3. การวิเคราะห์หลักการ คือการค้นหาโครงสร้างและระบบของวัตถุสิ่งของ เรื่องราวและการกระทำต่างๆ วิธีค้นหาหลักการของเรื่องราวและสิ่งสำเร็จรูปใดๆ จะต้องเริ่มด้วยการ แยกสิ่งสำเร็จรูปนั้นออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อตรวจสอบว่าส่วนย่อยนั้นทำหน้าที่และมีความสำคัญ ะไรบ้าง รูปแบบการวิเคราะห์หลักการแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1. คำถามวิเคราะห์โครงสร้าง แยกตามลักษณะของสิ่งสำเร็จรูป ถ้าเป็นวัตถุสิ่งของจะถามถึงลักษณะของวิธียรวมตัวของส่วนประกอบ ย่อย ที่เชื่อมโยงยึดเหนี่ยวเป็นอันเดียวกัน ถ้าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ จะถามถึง โครงสร้างของการจัดระบบงาน การลำดับขั้นตอนก่อนหลัง รูปแบบ และผลส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกัน 2. คำถามวิเคราะห์หลักการ คือ ความจริง แม่บทที่บรรดาเรื่องราวและการกระทำต่างๆ ยึดถือเป็น พื้นฐานและเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น คำถาม : การกระทำนี้แสดงว่า ผู้นั้นยึดถือคติใด

สรุปได้ว่า หลักการสร้างคำถามเพื่อประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องสร้าง ข้อคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนต่างๆ เพื่อให้ทราบว่ามีลักษณะ เด่น หรือ ลักษณะด้อยในเรื่องใดและมีความสัมพันธ์กันอย่างไร จะต้องให้นักเรียนได้ฝึกการสร้าง ข้อคำถามด้วยตนเองโดยลักษณะของข้อคำถามต้องวิเคราะห์จุดสำคัญ วิเคราะห์วัตถุประสงค์ วิเคราะห์ชนิดหรือประเภท วิเคราะห์ความสัมพันธ์ วิเคราะห์หาความสำคัญ เช่น การแจกแจง บอกรายละเอียด บอกลักษณะ เรื่องราวเหตุการณ์และการกระทำต่างๆและวิเคราะห์สาเหตุที่เกิดขึ้นได้

2.3.6 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2546 : 15) กล่าวว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องมีทักษะ ดังนี้ แจกแจงข้อมูล จัดลำดับเป็นหมวดหมู่ให้ง่ายต่อการเข้าใจได้ มีการเปรียบเทียบ ข้อมูลความเป็นเหตุเป็นผล ลำดับความต่อเนื่องกัน

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน (2547 : 21) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า ต้องจำแนกแจกแจงองค์ประกอบของ สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างถูกต้อง สามารถจัดลำดับข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และสามารถเปรียบเทียบข้อมูล ระหว่างหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548 : 229-332) กล่าวถึงความสามารถในการอ่าน เชิงวิเคราะห์ว่า สามารถที่จะรับรู้และเข้าใจความรู้ประสบการณ์ที่พบเห็น มีการคาดคะเนจาก การอ่าน คาดเดาคำศัพท์ มีทักษะในการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาการอ่าน และมีความสามารถในการ คิดขั้นสูง อีกทั้งรู้จักตรวจสอบและประเมินความเข้าใจในการอ่านของตนเอง สามารถแสดง ความคิดเห็นจากการอ่าน และสรุปประเด็นความคิดเป็นภาษาของตนเองได้

สุวดี ภูประดิษฐ์ (2549 : 61) กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นการใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจในบทอ่าน เพื่อให้รู้เรื่องราว ผู้อ่านต้องมีทักษะการแยกแยะ หาเหตุผล การไตร่ตรอง และพิจารณาอย่างละเอียด ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนวัยของบุคคล อีกทั้งการมีประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจในถ้อยคำภาษา มีความสามารถในการเชื่อมโยงประสบการณ์ มีความละเอียดรอบคอบ มีเหตุผลในการคิดและตัดสินใจ สามารถสรุปความรู้ในแง่มุมต่างๆ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้

อารี สันทรวี (2550 : 27-28) กล่าวว่า ต้องสามารถทำความเข้าใจกับสาระของเรื่อง รู้จักการตั้งคำถามจากการอ่าน คิดตามในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คิดสรุป คิดแปลความหมาย คิดเปรียบเทียบ คิดจินตนาการ และมีการจดบันทึกเพื่อสรุปความรู้จากการอ่านด้วยภาษาที่ตนเองเข้าใจ

กล่าวโดยสรุป ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้เรียนจะต้องลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง บอกข้อคิด มีการคิดตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2.3.7 การประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์

การประเมินผลเป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบว่า นักเรียนมีผลการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นอย่างไร อยู่ในระดับใด และควรแก้ไข/พัฒนาอย่างไร จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547 : 199-205) กล่าวว่า มีการประเมินผลก่อนการเรียน ประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน ประเมินผลภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรให้ถ่องแท้ และกำหนดให้ชัดเจนว่าจะวัดเนื้อหาใด วัดพฤติกรรมใด ใช้ข้อสอบทั้งประเภทปรนัยและอัตนัย มีการจัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังจดบันทึกผลที่ได้จากการประเมินไว้เพื่อแสดงพัฒนาการว่ามีข้อดี ข้อด้อย ในด้านใด ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและของเพื่อนโดยมีเกณฑ์และแบบประเมิน ต้องจัดวัดผลอย่างเป็นเที่ยงธรรม เที่ยงตรง เครื่องมือที่ใช้วัดผลต้องมีความเชื่อถือได้ ให้คะแนนคงที่ มีการจัดเรียงลำดับข้อสอบจากง่ายไปยาก วิธีการที่ใช้ในการประเมินผล เช่น การใช้คำถาม การบันทึกพฤติกรรม การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การใช้แบบสอบถาม การสังเกต การทำงานกลุ่ม การทำรายงาน การใช้มาตราส่วนประเมินค่า และการสอบด้วยข้อเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 33) กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องดำเนินการดังนี้ กำหนดมาตรฐานการอ่านของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ออกแบบและทำการประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และประเมิน

ตัดสินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนั้นควรเสนอแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

อารี สัมหลวี (2550 : 47) กล่าวว่า ในการประเมินนั้น จะต้องสังเกตช่วงเวลา อ่านหรือทำกิจกรรม และมีการจดบันทึก มีการซักถาม ให้นักเรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็น จากการอ่าน และดูผลงานนักเรียนประกอบด้วย

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถประเมินด้วยการ สังเกตพฤติกรรม การสอบถาม การให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบทดสอบปรนัย และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในการสร้าง เครื่องมือจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินให้ชัดเจนว่าต้องการวัดผู้เรียนในด้านใด มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ออกแบบและทำการประเมินตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ซึ่งเครื่องมือ แต่ละชนิดจะต้องมีความน่าเชื่อถือ มีความเที่ยงตรง วัดผลได้คงที่ สามารถวัดระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนได้

3. บทบาทการโค้ช

การโค้ชเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนผ่านการถาม การกระตุ้นความคิด ให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง และรู้ว่าตนเองมีความสามารถ ดังนี้

3.1 ความหมายของบทบาทการโค้ช

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ นักวิชาการได้กล่าวถึงบทบาทการโค้ช ดังนี้

Vincent (2004 : 17) ให้ความหมายของบทบาทการโค้ชว่า เป็นการชี้ให้เห็นแนวทาง และเรียนรู้ร่วมกันกับบุคคล ซึ่งมักใช้เวลาส่งเสริม/สนับสนุนต่อเนื่องเป็นเวลานาน เป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการจัดการและการจัดการองค์กร หรือเป็นการพัฒนาวิชาชีพ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้บุคคลได้ค้นพบวิธีการแก้ปัญหาของตนเอง เน้นกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน

Blanchard & Thacker (2004 : 268) กล่าวว่า บทบาทการโค้ช เป็นกระบวนการ แนะนำและสอนงานแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียน/การทำงานของผู้เรียน ซึ่งเป็นวิธีกระตุ้นการเรียนรู้ให้พัฒนาการทำงาน

ดโนยา ตั้งอุทัยสุข และรงค์ จิรายุทัต (2558 : 9) กล่าวว่า บทบาทการโค้ชประกอบด้วย โค้ช คือ ผู้นำกระบวนการโค้ชมาใช้กับผู้ได้รับการโค้ชหรือโค้ชที่ โค้ชชี้คือ ผู้รับการโค้ช โค้ชซึ่ง คือ กระบวนการโค้ช

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (2561 : 6) กล่าวว่า บทบาทการโค้ชหมายถึง การเป็นคู่มือของผู้ที่ได้รับการโค้ชเพื่อใช้ในการพัฒนาอย่างเป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์ ทำให้ผู้ที่ได้รับการโค้ชสามารถแสดงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ เป็นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปธรรม

เท็ดทูน ไทศรีวิชย์ (2562 : 21) กล่าวถึงการโค้ชว่า บทบาทการโค้ชคือการเป็นพันธมิตรกับผู้รับโค้ชเพื่อกระตุ้นกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ ให้ผู้ได้รับการโค้ชเกิดแรงบันดาลใจและใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชย์ วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562 : 9) กล่าวถึงความหมายของบทบาทการโค้ชว่า เป็นพฤติกรรมแสดงออกของผู้สอนทั้งภาษาพูด และภาษาท่าทาง เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีศักยภาพ นำความสามารถ ศักยภาพของตนเองออกมาใช้ในการเรียนรู้ กระตุ้นกระบวนการคิด การทำงาน การลงมือทำด้วยตนเอง ด้วยการใช้คำถาม การเสริมแรง การสร้างความเชื่อมั่น ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ Active Learning ไม่ใช่การสอนแบบสั่งการ

กล่าวโดยสรุป บทบาทการโค้ช หมายถึง เป็นกระบวนการพัฒนา/ฝึกให้ผู้ได้รับการโค้ช มีทักษะการคิด และการทำงาน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนหรือผู้ได้รับการโค้ช สามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผู้โค้ชจะคอยเสริมแรงสร้างความเชื่อมั่น และชี้แนวทางให้ผู้รับโค้ชได้พบวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งจะดำเนินกิจกรรมด้วยการตั้งคำถาม ตอบคำถาม การสนทนา การแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้ผู้รับโค้ชนำความสามารถของตนเองออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บทบาทหน้าที่ของผู้โค้ชจะเป็นเพียงผู้อำนวยการเรียนรู้ ผู้ชี้แนะ ไม่ใช่การสั่งการ

3.2 ความสำคัญของบทบาทการโค้ช

การโค้ชเป็นวิธีการที่ใช้ฝึกอีกวิธีหนึ่ง เป็นการกระตุ้นให้ผู้ได้รับการโค้ช แสดงความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ จากการศึกษา มีนักวิชาการหลายคนกล่าวถึงบทบาทของการโค้ช ดังนี้

Gottesman (2000 : 127) ได้ให้ข้อมูลว่า การโค้ชจะทำให้ความรู้และทักษะเกิดความคงทนมากกว่าวิธีการอื่นๆ หลังการได้รับโค้ชจะสามารถจดจำความรู้ได้ร้อยละ 90 ซึ่งลักษณะสำคัญของการโค้ช ดังนี้ 1) การโค้ชเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝน การทำซ้ำ และใช้เวลา มีการนำไปใช้การสะท้อนผล 2) การโค้ชเป็นการเสริมพลังอำนาจ เป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะหรือคุณค่า และทัศนคติจากผู้โค้ชไปสู่ผู้เรียน ผ่านความสัมพันธ์ในการชี้แนะผู้เรียน ทำให้งานเกิดความสำเร็จ และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะทำให้ทำงานได้สำเร็จ 3) การโค้ชเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือผู้โค้ชกับผู้เรียน ต้องอยู่บนพื้นฐานความไว้วางใจ การยอมรับและให้เกียรติกัน

4) การโค้ชเป็นการเปลี่ยนผ่าน ผลของการโค้ช คือ ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความสามารถในระดับสูงขึ้นหรือสมบูรณ์มากขึ้น

ตโนยา ตั้งอุทัยสุขและรงค์ จิรายุทัต (2558 : 15) การโค้ชช่วยให้ผู้ได้รับการโค้ชมีความมั่นใจในการทำงานและใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2558 : 9) กล่าวว่า โค้ชมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และมีศักยภาพ ทำให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถ วิธีการเรียนรู้ และความต้องการที่หลากหลาย มีเป้าหมายการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การโค้ชช่วยเพิ่มพื้นที่แห่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีพื้นที่ในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็นองค์ความรู้ ซึ่งไม่ใช่ความรู้จากการทำตามคำสั่งของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (2561 : 6) เป็นบทบาทของผู้สอน ที่พัฒนามาจากบทบาทการสอน การโค้ชเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งเน้นการฝึกคิด และเน้นการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน ให้แสดงความสามารถของตนเองออกมา

เทิดทูน ไทศรีวิชัย (2562 : 26) การโค้ชเป็นการเชื่อในศักยภาพของผู้อื่นว่ามีความสามารถ เป็นความเชื่อพื้นฐานที่ไม่ต้องพิสูจน์หรือข้อสันนิษฐาน ถ้าโค้ชไม่เชื่อในความสามารถของผู้อื่นก็จะไม่สามารถใช้กระบวนการโค้ชได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปบทบาทการโค้ช มีความสำคัญดังนี้ 1) มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาระดับความสามารถของตนเอง 2) เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน 3) ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการทำงาน มุ่งเน้นการคิด เน้นการพัฒนาความสามารถของแต่ละบุคคล 4) ทำให้ผู้เรียนสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็นองค์ความรู้ สามารถสร้างและสรุปความรู้ด้วยตนเองได้ โดยบทบาทการโค้ช ผู้โค้ชจะต้องมีความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้เรียน สร้างสัมพันธ์ที่ดี จนเกิดความไว้วางใจ เพื่อให้การทำกิจกรรมของบทบาทการโค้ชเกิดความสำเร็จ

3.3 หลักการโค้ช

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการโค้ช มีนักวิชาการได้กล่าวถึงหลักการของบทบาทการโค้ช ดังนี้

Bennett (2004 : 26) กล่าวว่า เป็นการสาธิต การฝึกปฏิบัติ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้ดู การฝึกลองทำเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ใช้ทักษะใหม่แทนการอบรมสั่งสอนทางทฤษฎีอย่างเดียว

Kinght (2004 : 34-35) กล่าวว่า ผู้โค้ชการสอนเรียนรู้และปรับตัวในการมีส่วนร่วมร่วมกับครูโดยใช้วิธีการหลักคือ ทางเลือก การสนทนา และความรู้ในการปฏิบัติ

ทางเลือกคือ วิธีที่ดีที่สุดในการทำงานกับครู ครูได้รับทางเลือกในการทำงานร่วมกับผู้ชี้แนะ ผู้โค้ชต้องให้ความสำคัญกับการตัดสินใจของครู เพราะครูก็จะยอมรับความคิดเห็นของผู้โค้ชเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่ประสบความสำเร็จมากกว่าการสั่งทำ

การสนทนา เป็นการสนทนาพูดคุยกันระหว่างครูกับโค้ชหรือผู้ชี้แนะ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลและช่วยแก้ปัญหา เป็นทั้งฝ่ายรับและให้ในเวลาเดียวกัน

ความรู้ในการปฏิบัติ ผู้โค้ชแบ่งปันความคิดกับครูระหว่างการประชุมในเวลาที่ยังว่างจากการสอน

บุษบา กาหล (2554 : 1) กล่าวว่า จะต้องสร้างความไว้วางใจ และสร้างความคุ้นเคย ดังนั้น ต้องมีการตั้งคำถามเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้โค้ชกับผู้ที่ได้รับการโค้ช เพราะคำถามที่ดีจะช่วยให้รู้จักกันอย่างลึกซึ้ง โค้ชต้องตั้งคำถามเพื่อช่วยในการกระตุ้นการเรียนรู้ การตระหนักรู้ โค้ชที่ดีจะต้องมีความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และสามารถสรุปประเด็นเพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่ผู้ได้รับการโค้ชได้

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558 : 4) กล่าวว่า หลักการโค้ชเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ได้รับการโค้ช สามารถปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นการแนะนำแนวทางให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด กระตุ้นทักษะการคิด กระตุ้นให้เกิดความต้องการ และตั้งคำถามกับผู้เรียนด้วยเทคนิคต่างๆ สนับสนุนให้มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง สังเกตและประเมินพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน ประยุกต์เทคนิคการสอนต่าง ๆ มาใช้ในการโค้ชผู้เรียนส่งเสริมผู้เรียนให้มีความเชื่อมั่น สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และประเมินผลการใช้โค้ช เพื่อทราบความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (2561 : 5) หลักการโค้ช (Coaching) กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ได้รับการโค้ช ปฏิบัติกรรมการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความผูกพันอยู่กับการเรียน สร้างโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความคิด หาคำตอบได้ถูกต้อง เป็นการพัฒนาศักยภาพ การโค้ชเป็นการชี้แนะแนวทาง ไม่ใช่การบอกคำตอบให้กับผู้เรียน

จากหลักการโค้ชข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า หลักการโค้ช มีดังนี้ 1) ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเกิดการพัฒนา 2) ใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิด และให้ผู้เรียนสามารถถึงความสามารถของตนเองออกมาใช้ได้ 3) สร้างความไว้วางใจ และสร้างความเชื่อมั่น ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ 4) เป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช เพื่อส่งผลที่ดีต่อการดำเนินกิจกรรม 5) เป็นการชี้แนะแนวทาง ไม่ใช่การบอกความรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

3.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช

การโค้ชเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ การกระบวนกรคิด การทำงาน จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช ดังนี้

Blanchard and Thacker (2004 : 268) กล่าวว่า มีขั้นตอนดังนี้ 1) การทำความเข้าใจสภาพงาน วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการพัฒนางานและระดับความสามารถของผู้รับการโค้ช 2) ผู้โค้ชกับผู้รับการโค้ชร่วมกันวางเป้าหมายในการพัฒนาที่ต้องการนำไปใช้ถึงการวางแผนและตารางการปฏิบัติงาน 3) ดำเนินการโค้ชในสถานที่ทำงาน (work site) ด้วยการให้คำแนะนำ การสังเกต ในขณะที่ทำงาน การให้ข้อมูลป้อนกลับในลักษณะของการสอนไปพร้อมการทำงาน 4) ดำเนินการในข้อ 3 ซ้ำ จนกว่าจะบรรลุสภาพที่พึงประสงค์

บุษบา กาหล (2551 : 1) กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช ดังนี้ 1) ขั้นการสร้างควมไว้วางใจ และสร้างความคุ้นเคย 2) ขั้นการใช้คำถามเพื่อสร้างความสัมพันธ์ การตั้งคำถามที่ดีจะช่วยให้รู้จักอีกฝ่ายได้ลึกซึ้งขึ้น การตั้งคำถามช่วยสร้างการตระหนักรู้ ซึ่งผู้โค้ชจะต้องมีความอยากรู้ อยากเห็น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ไปใช้ในการพัฒนา ดำเนินกิจกรรมให้ผู้ที่ได้รับการโค้ชแสดงความสามารถของตนเองออกมาได้ 3) ขั้นการสรุป ผู้โค้ชจะต้องสรุปประเด็นสำคัญเพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่ผู้ที่ได้รับการโค้ชได้ ซึ่งลักษณะคำถามหรือประเด็นที่สรุปนั้นจะต้องกระตุ้นให้ใช้ความคิด จินตนาการ ทำให้เกิดความเข้าใจ เล็งเห็นเป้าหมาย ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และค้นพบทางออก หรือวิธีการแก้ปัญหาได้

วรพรรณ เอื้ออาทร (2558 : 29) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ชว่า ประกอบด้วย 1) ขั้นการฟัง 2) ขั้นการถาม และ 3) ขั้นการสะท้อนกลับ ซึ่งเป็นการดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้ ทั้งยังเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาก็เหมาะสมและชัดเจน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558 : 68-70) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช ประกอบด้วย 1) การกำหนดเป้าหมาย (goal) การกำหนดเป้าหมายของการโค้ชผู้เรียนแต่ละคน ต้องมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการรู้คิด ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่สามารถสังเกตและวัดได้ เช่น พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น การตอบคำถาม การบอกข้อคิด การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน จะช่วยให้การประเมินผลการโค้ชง่ายและตรงประเด็น 2) การตรวจสอบสภาพจริง (reality) การทบทวนสภาพจริงเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ว่าเป็นอย่างไร มีความต้องการพัฒนาหรือต้องได้รับการโค้ชในประเด็นใด วิธีการตรวจสอบ เช่น พฤติกรรมการเรียนรู้ที่สังเกตได้ การซักถาม ผลการตรวจสอบสภาพจริงจะเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการกำหนดทางเลือกวิธีการโค้ชและช่วยยืนยันความถูกต้องของเป้าหมายการโค้ชได้ 3) การกำหนดทางเลือก (option) การเลือกใช้เทคนิคสร้างความไว้วางใจ เช่น การยิ้มแย้ม การพูดด้วยถ้อยคำสุภาพ การตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด

ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา 4) การตัดสินใจ (will, way, forward) will คือ การตั้งเป้าหมาย การมุ่งมั่นในการโค้ช เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ way คือ แนวทางปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีการกำหนดขั้นตอนการที่จะประสบผลสำเร็จในแต่ละขั้น forward คือ การทบทวนผลการปฏิบัติ รวมทั้งการเรียนรู้และพัฒนาต่อยอดการตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เกณฑ์การตัดสินใจมีดังนี้ เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและตัดสินใจ ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ 5) การประเมินผล การโค้ช (evaluation) การประเมินผลการโค้ช เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ เป็นการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม การสอบถาม และนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นบทบาทการโค้ช คือ ผู้โค้ชจะเป็นเพียงผู้ใช้คำถาม การเสริมแรง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิด และลงมือปฏิบัติงานตามความสามารถของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ จากความหมาย ความสำคัญ หลักการ และขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชของนักวิชาการทั้ง 4 ท่าน ได้แก่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558), วรพรรณ เอื้ออาทร (2558), บุชบา กาทล (2551) และBlanchaed and Thacker (2004) ดังนี้

ตารางที่ 4 สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดบทบาทการโค้ช

ขั้นตอน	นักวิชาการ				สรุป
	วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒผล	วรพรรณ เอื้ออาทร	บุชบา กาทล	Blanchaed and Thacker	
1) การกำหนดเป้าหมาย	✓	-	✓	✓	นักวิชาการทั้ง 3 ท่าน ได้มีการกำหนดเป้าหมาย
2) การตรวจสอบสภาพจริง	✓	✓	✓	✓	นักวิชาการทั้ง 4 ท่าน มีการตรวจสอบสภาพจริง โดยการใช้คำถาม การสังเกตพฤติกรรม

ตารางที่ 4 สั้งเคราะห์ชั้นการสอนตามแนวคิดบทบาทการโค้ช (ต่อ)

ขั้นตอน	นักวิชาการ				สรุป
	วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒนา	วราพรรณ เอื้ออาทร	นุชมา กาทด	Blanchaed andThacker	
3) การกำหนดทางเลือก	✓	✓	✓	✓	นักวิชาการทั้ง 4 ท่าน มีการกำหนดเทคนิคที่เป็นทางเลือกในการดำเนินการโค้ช เช่น การสร้างความไว้วางใจ การกระตุ้นโดยใช้คำถาม
4) การตัดสินใจ	✓	✓	✓	✓	นักวิชาการทั้ง 4 ท่าน ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา
5) การประเมินผลการโค้ช	✓	✓	✓	✓	นักวิชาการทั้ง 4 ท่าน มีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

จากตารางที่ 4 ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา โดยปรับรายละเอียดให้เหมาะกับระดับชั้นและลักษณะวิชา มี 5 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

ครูอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง

ครูใช้การซักถามเพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับการอ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น นิทาน ข่าว โฆษณา วรรณคดี เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก

- 3.1 ครูอธิบายหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ทีบทอ่านแต่ละประเภท
- 3.2 ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.3 ครูเลือกใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ การใช้คำถามหรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจ

- 4.1 นักเรียนอ่านวิเคราะห์ทีบทอ่านแต่ละประเภท โดยการทำใบงาน
- 4.2 ครูสุ่มนักเรียนนำเสนอผลการทำใบงาน นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง
- 4.3 นักเรียนต่อยอดความคิด โดยการบอกการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 4.4 ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย การใช้คำถาม หรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 5 การประเมินการโค้ช

- 5.1 นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 5.2 ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.5 ประโยชน์ของการโค้ช

การโค้ชมีประโยชน์ทั้งต่อองค์กรการศึกษาและองค์กรในหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งจะส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ให้ผู้ที่ได้รับการโค้ช แสดงความสามารถของตนเองออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาประโยชน์ของการโค้ช มีดังนี้

ฐิติ บุญประกอบ (2557 : 209) กล่าวว่า ทำให้เข้าใจขอบเขต และความต้องการที่คาดหวัง ได้รับรู้ถึงอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้น ได้รู้จุดแข็งหรือข้อดีของตนเอง ทั้งยังทราบเทคนิคในการทำงานและเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

สถาบันโค้ชไทย (2562 : 1) กล่าวถึงประโยชน์ของการโค้ชว่า จากข้อมูลผลสำรวจของสหพันธ์โค้ชนานาชาติ (ICF Global Coaching Client) ในปี 2009 พบว่า ผู้ที่ได้รับการโค้ชมีความพึงพอใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากการโค้ชแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มผลผลิตภาพ การเป็นคนคิดบวก ผลลัพธ์ที่ดี ที่ได้รับจากการโค้ช ทำให้สามารถแก้ปัญหา มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2562 : 1) กล่าวถึงประโยชน์ของการโค้ชว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนหลุดพ้นจากปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความสุข มีพฤติกรรมเปลี่ยน เกิดผลลัพธ์เปลี่ยน ช่วยให้องค์กรเกิดการเจริญเติบโต

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของการโค้ช คือ การโค้ชเป็นการชี้แนวทาง การแนะนำ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดและการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้ โดยการตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนได้ตอบคำถาม ได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการในการทำงาน ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและสามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ อีกทั้งยังสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูผู้โค้ชและผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ การยอมรับความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ และบทบาทการโค้ช มีผู้วิจัยหลายคนได้กล่าวไว้ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะที่สำคัญจำเป็นต่อการอ่าน ทำให้ผู้เรียนมีเหตุผล เกิดกระบวนการคิด การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมหลายรูปแบบ รวมทั้งบทบาทการโค้ชที่มีนักวิชาการได้ศึกษาไว้ ดังนี้

ณัฐพล พันธุ์ภิญญา (2553 : 97) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง ลูกขาวนา 2) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านละหาน (อภิรักษ์วิทยา) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบสอบถามความคิดเห็น แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน

เรื่อง ลูกชานา ความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับ มาก

อภิวันทนา บุนวรรณา (2553 : 89) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหัวคน กลุ่มโรงเรียนหนองหมื่นถ่าน ศูนย์เครือข่ายที่ 12 อำเภอบางบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีค่าเท่ากับ 82.75/82.92 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล (2554 : 94) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสื่อความหมายภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับชุดกิจกรรม วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำดำ จำนวน 3 คน โรงเรียนบ้านห้วยศรีเกษร จำนวน 10 คน และโรงเรียนบ้านทุ่งชุมพล จำนวน 30 คน เทศบาลตำบลลานข่อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

อนา หวันสนิ (2555 : 82) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญสาธิตจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-PLUS แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-PLUS อยู่ในระดับมาก

นันทวัน กองธรรม (2556 : 102) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนบ้านเขม อําเภอโพธิ์ชัย สํานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกแบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

มุกิตา ทวีนนท์ (2558 : 86-87) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงครั่งใหญ่ อําเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ผลการศึกษพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีประสิทธิภาพ 81.76/84.17 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดย

ใช้เทคนิคแบบหมวกหกใบในรายวิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมหรือรูปแบบวิธีสอนต่างๆ จะมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สูงขึ้นกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติทั่วไป และเมื่อสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนวิธีต่างๆ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นรูปแบบการสอนจึงมีความสำคัญ หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพความต้องการ จะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถหรือแก้ไขปัญหาคือ

งานวิจัยเกี่ยวกับการโค้ช ดังนี้

ณัฐกิตติ์ นาทา (2559 : 148-149) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 2) เพื่อออกแบบและพัฒนาหลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 3) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรหลักสูตรและคู่มือการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 4) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช ก่อนและหลังเรียน 5) เพื่อประเมินและปรับปรุงหลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการอบรมคือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู ชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 28 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการโค้ชคือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู ชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 6 คนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 233 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรและคู่มือฝึกอบรม แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูมี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินหลักสูตรพบว่า เป็นหลักสูตรที่ช่วยพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้มีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ตอบสนองความต้องการผู้อบรม มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้อบรมแสดงความคิดเห็นความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรพรรณ เก่งการเรือ (2560 : 89) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง จำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ ของนักเรียน โดยเทียบเกณฑ์ร้อยละ 60 และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนมโทะ (สำนักงานสลากกินแบ่งสมทบสร้าง 338) จังหวัดชัยนาท จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช แบบทดสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดการแก้ไขปัญหา ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องจำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการแก้ปัญหา เรื่องจำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องจำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ทักษะการแก้ปัญหา เรื่องจำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการโค้ช การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ ทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ของผู้เรียน และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ มีนักวิชาการได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการโค้ช ดังนี้

Laureano (1982 : 170) ศึกษาถึงพัฒนาการความสามารถทางการอ่านระดับการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิจัยของนักเรียนหญิงชาวเปอร์โตริโกในเกรด 4 เกรด 8 และเกรด 12 จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนถึงระดับมัธยมมีพัฒนาการด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิจัย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถในการตัดสินใจตามเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับแตกต่างกัน

Kohler, Crilley and Shearer (1997 : 245–250) ได้ศึกษาผลของเพื่อนชี้แนะ (Peer coaching) ที่มีต่อผลการเรียนรู้ของครูและนักเรียน เป็นงานวิจัยเชิงทดลองแบบ multiple-baselining coaching กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู 4 คน ที่ได้พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนของตน ในระยะการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ในระยะที่สองได้มีการใช้วิธีการเพื่อนชี้แนะ การวัดผลการเรียนรู้เน้นความร่วมมือของครูกับเพื่อนชี้แนะ กระบวนการของครูและนักเรียน และความพอใจต่อการใช้นวัตกรรมการสอนของครู ผลการศึกษาพบว่า 1) ในระยะเก็บข้อมูลพื้นฐานครูมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย 2) มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากในขั้นที่มีการชี้แนะ 3) กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายสัมพันธ์กับกระบวนการของครูและนักเรียนที่แตกต่างกัน และ 4) ครูจำนวน 4 คน ได้แสดงความพอใจต่อการใช้นวัตกรรมในระดับที่แตกต่างกัน

Bowan and McCormick (2000 : 159) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการใช้เพื่อนชี้แนะ (Peer coaching) กับการนิเทศแบบดั้งเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มฝึกประสบการณ์วิชาชีพ วัตถุประสงค์ 1) การพัฒนาทักษะที่แจ่มชัด 2) การกระทำเหตุผลที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู 3) เจตคติที่คาดหวังในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กลุ่มทดลองได้รับการฝึกเทคนิคเพื่อนชี้แนะ (Peer coaching) ซึ่งนักศึกษาครูได้รับมอบหมายให้ประจำชั้นเดียวกัน ให้คอยสังเกตการณ์สอน ให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน ผลการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในตัวแปรที่วัด จำนวน 8 ใน 10 ตัว

Smetter (2002 : 212) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบและแบบวัดชนิดต่างๆ ผลการทดลองปรากฏว่า โปรแกรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียน ทำให้นักเรียนจำนวน 42 คน บรรลุความสำเร็จได้คะแนนร้อยละ 70 การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่ต้องพัฒนาความสามารถให้กับผู้เรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสมและหลากหลาย เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน และบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน

สรุปได้ว่า การโค้ชเป็นวิธีการชี้แนะที่สร้างการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ เช่น การชี้แนะระหว่างเพื่อน และการชี้แนะของครู เป็นการสร้างความสำเร็จจากการแนะนำแนวทาง การให้ลงมือทำ เมื่อนำบทบาทการโค้ชมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้คอยกระตุ้นโดยใช้คำถาม คอยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจ ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ด้วยการตอบคำถามจากนิทาน เรื่องสั้น ป้ายโฆษณา ข่าว และวรรณคดี ด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การทำใบงานกลุ่มและเดี่ยว เพื่อตั้งคำถามและตอบคำถาม วิเคราะห์เหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ สรุปเรื่อง และบอกข้อคิดจากการอ่าน มีการนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน นักเรียนยังได้แสดงความคิดเห็น และได้แสดงความสามารถของตนเองออกมา ครูเสริมกิจกรรมการเล่นเกมนำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย สนุกสนานในการเรียน การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ทำให้บรรยากาศในการเรียนเกิดความดี เป็นการพัฒนาความสามารถของนักเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้สูงขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบมีกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 125) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ
2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
3. ขั้นดำเนินการทดลอง
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในขั้นเตรียมการ ดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษา วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ศึกษาคู่มือครู หนังสือเรียนภาษาไทย

1.1.2 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.1.3 ศึกษา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

1.1.4 ศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1.5 ศึกษาหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ และแบบสอบถามความคิดเห็น

1.2 กำหนดประชากรและตัวอย่างวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนวัดสุทธาราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 รวม 3 ห้องเรียน จำนวน 104 คน

1.2.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดสุทธาราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

1.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย

บทบาทการโค้ช

2. ชั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชจำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษา วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ศึกษาคู่มือครู หนังสือเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.2 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

2.1.3 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.1.4 ศึกษาบทเรียน บทอ่าน นิทาน เรื่องสั้น วรรณคดีจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองเล่ม 1) หนังสือแบบเรียนชุดวรรณคดีลำนำ 2) หนังสือแบบเรียนภาษาพาที่ ข่าวนหนังสือพิมพ์ และป้ายโฆษณา

2.1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทบาทการโค้ช ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง มีองค์ประกอบคือ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระสำคัญจุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	2
2	การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น	2
3	การอ่านเชิงวิเคราะห์จากป้ายโฆษณา	2
4	การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าวในหนังสือพิมพ์	2
5	การอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณคดี	2
รวม		10

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

ครูอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง

ครูใช้การซักถามเพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับการอ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น ข่าว โฆษณา วรรณคดี เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก

3.1 ครูอธิบายหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้งท่อนแต่ละประเภท

3.2 ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3 ครูเลือกใช้เทคนิคการสร้างความไว้วางใจ การใช้คำถามหรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจ

4.1 นักเรียนอ่านวิเคราะห์ทั้งท่อนแต่ละประเภท โดยการทำใบงาน

4.2 ครูสุ่มนักเรียนนำเสนอผลการทำใบงาน นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบ

ความถูกต้อง

4.3 นักเรียนต่อยอดความคิด โดยการบอกการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้

ในชีวิตประจำวัน

4.4 ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใช้เทคนิค

การสร้างความไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พุดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย การใช้คำถาม หรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 5 การประเมินการโค้ช

5.1 นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2 ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.7 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 177) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ให้ + 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผล

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผล

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผล

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในด้านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม การเรียนและผลงาน โดยแก้ไขเกณฑ์ผ่านร้อยละ 70 เป็นระดับคุณภาพปานกลางขึ้นไป

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน

2.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างวิจัย

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 รวมทั้งตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2.2 ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบทดสอบจากตำราทางวิชาการต่างๆ กำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และจัดตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ข้อสอบตามเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบแยกตามพฤติกรรมการเรียนรู้						
	เนื้อหา	ความรู้/ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า
นิทาน	-	-	2	3	-	-	5
เรื่องสั้น	-	-	-	5	-	-	5
ป้ายโฆษณา	-	-	-	5	-	-	5
ข่าว	-	1	-	4	-	-	5
วรรณคดี	-	1	1	3	-	-	5
รวม	0	2	3	20	0	0	25

2.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 ชุด จำนวน 40 ข้อ

2.2.5 เสนอแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.2.6 นำแบบทดสอบที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 177) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ

ให้ + 1	เมื่อ แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ - 1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คำนวณค่า IOC (Index of Item Objective Congruence : IOC) ถ้าข้อสอบมีค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบหรือข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมและมีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เมื่อนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่างๆ ดังนี้
1) เรียงลำดับข้อความจากสั้นไปยาวหรือยาวไปสั้นของแต่ละตัวเลือก ก ข ค ง 2) ระบุระดับพฤติกรรม การเรียนรู้ในแต่ละข้อให้ตรงกับประเด็นคำถามของแบบทดสอบ

2.2.8 นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ IOC แล้วไปจัดพิมพ์ และทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์มาแล้ว

2.2.9 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20-1.00 จำนวน 25 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.21-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21-0.68

2.2.10 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR – 20 ของ Kuder and Richardson Method โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 :129) พบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

2.2.11 นำแบบทดสอบที่ผ่านตามเกณฑ์แล้ว จำนวน 25 ข้อ ไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ ดำเนินการสร้างดังขั้นตอนต่อไปนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และตำราต่างๆที่เกี่ยวข้องการสร้างแบบสอบถาม

2.3.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามความคิดเห็น

2.3.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 3 ระดับจำนวน 10 ข้อ

☺ ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

☹ ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

☹ ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของค่าวัด ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ Best จากหนังสือคู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย ของกระทรวงศึกษาธิการ. สำนักทดสอบทางการศึกษา (2539 :47 – 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

2.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบวัดความคิดเห็น ด้านภาษาที่ใช้ หากค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ค่า IOC (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 177) โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ

ให้ + 1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

ให้ - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

ค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามจำนวน 10 ข้อ และนำไปสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

3. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.1 แบบแผนการวิจัย รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบมีกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 125) โดยมีแบบแผน ดังนี้

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ คือ การทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

X คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

T₂ คือ การทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อ สลับตัวเลือก

3.2 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ ดังนี้

3.2.1 จัดเตรียมความพร้อม โดยชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

3.2.2 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยแบบทดสอบปรนัย 25 ข้อ

3.3 การทดลอง ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 10 ชั่วโมงเป็นการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน เรื่องสั้น ข่าว โฆษณา วรรณคดี

3.4 หลังการทดลอง เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง แต่มีการสลับข้อและสลับตัวเลือก

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

3.6 นำผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และผลกาสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สำหรับการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ตรวจสอบและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

4.1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

4.1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

4.1.2.2 ตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

4.1.2.3 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

4.1.3 ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็น ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัย ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช โดยวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

4.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ในด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 38 คน โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	p
ก่อนเรียน	38	25	14.92	4.78	14.55	0.00
หลังเรียน	38	25	19.37	3.11		

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.11 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.78 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

รายการประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ไม่สับสน	2.84	0.37	มาก	1
2. กิจกรรมมีการทำงานกลุ่มทำให้มั่นใจในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น	2.70	0.47	มาก	2
3. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	2.63	0.49	มาก	4
4. ครูให้คำแนะนำชี้แนะนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถอ่านวิเคราะห์ได้ดีขึ้นและมั่นใจในการวิเคราะห์มากขึ้น	2.66	0.48	มาก	3
รวม	2.70	0.45	มาก	(3)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
5. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช	2.76	0.43	มาก	1
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.68	0.47	มาก	3

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (ต่อ)

รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
7. ครูคอยให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง	2.71	0.46	มาก	2
รวม	2.71	0.45	มาก	(2)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8. ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้	2.92	0.27	มาก	1
9. ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์	2.79	0.41	มาก	2
10. ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.74	0.45	มาก	3
รวม	2.81	0.37	มาก	(1)
โดยภาพรวม	2.74	0.42	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยมาก เมื่อเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับที่ 1 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 3 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 แต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 ลำดับที่ 2 ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 ลำดับที่ 3 ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ลำดับที่ 2 ครูคอยให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ลำดับที่ 3 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ไม่สับสน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ลำดับที่ 2 กิจกรรมมีการทำงานกลุ่ม ทำให้มั่นใจในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ลำดับที่ 3 ครูให้คำแนะนำชี้แนะนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถอ่านวิเคราะห์ได้ดีขึ้นและมั่นใจในการวิเคราะห์มากขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ลำดับที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.21-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21-0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช จำนวน 10 ข้อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบมีกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดกระบวนการคิดในการทำงาน สร้างความไว้วางใจ และสร้างความคุ้นเคยระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี บทบาทการโค้ชทำให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาได้อย่างมีศักยภาพ สามารถหาวิธีการแก้ปัญหาได้ นักเรียนเกิดทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ โดยมีการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนได้รู้วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมและมีเป้าหมายในการอ่าน ในขั้นนี้ครูอธิบายจุดประสงค์ในการเรียน โดยการให้นักเรียนเล่นเกมเพื่อทายปัญหาว่า ในการเรียนนิทานหรือเรื่องสั้นนั้นๆ นักเรียนจะต้องทำอะไรได้บ้าง นักเรียนได้แข่งขันกันตอบคำถามเพื่อรับรางวัล นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม

ขั้นการตรวจสอบสภาพจริง เพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน เพื่อให้ครูได้เตรียมการโค้ชได้ถูกต้อง โดยครูใช้คำถามซักถามผู้เรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านแต่ละประเภท เช่น การอ่านนิทาน นักเรียนเคยอ่านหรือฟังนิทานเรื่องอะไรบ้าง นิทานมีลักษณะอย่างไร อ่านแล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เป็นการสร้างความคุ้นเคยก่อนการทำกิจกรรม

ขั้นการกำหนดทางเลือก เป็นขั้นที่ให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจในการอ่านเชิงวิเคราะห์แต่ละประเภทและครูกำหนดแนวทางในการโค้ช โดยนักเรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งการอ่านงานคู่ การเล่นเกมตอบคำถาม การช่วยกันสรุปเรื่องย่อ ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างเป็นกันเองกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ ไม่เคร่งเครียดในขณะที่ทำกิจกรรม และเกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน สอดคล้องกับ Kinght (2004 : 34-35) กล่าวว่า การให้คำแนะนำ คอยชี้แนะ จะเป็นวิธีการที่ประสบความสำเร็จมากกว่าการสั่งทำ เพราะการสนทนาหรือการใช้คำถาม เป็นการสนทนาพูดคุยกันระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลและช่วยแก้ปัญหา เป็นทั้งฝ่ายรับและให้ในเวลาเดียวกัน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรับมือ เชื่อมมั่น และไว้วางใจในการทำกิจกรรม

ขั้นการตัดสินใจ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านวิเคราะห์บทอ่านแต่ละประเภท มีการตั้งคำถามและตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น การลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปสาระสำคัญจากการอ่าน ซึ่งในการทำกิจกรรมทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรม เช่น นิทาน

วรรณคดี นักเรียนจะให้ความสนใจมาก นักเรียนจะช่วยกันตอบคำถาม สนใจในเนื้อเรื่อง วิเคราะห์ เหตุการณ์ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนตั้งใจในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีการทำกิจกรรมกลุ่มที่ สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ ในขั้นนี้ ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใช้เทคนิคการสร้าง ความไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย หรือให้คำแนะนำแก่นักเรียน เป็นรายบุคคลตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคนโดยเวียนไปตามกลุ่ม เป็นการช่วยให้ นักเรียน ได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนและสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (2561 : 6) กล่าวว่า การโค้ชเป็นบทบาทของผู้สอน ที่พัฒนามาจากบทบาทการสอน การโค้ชเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนด กิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งเน้นการฝึกคิด และเน้นการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน ให้แสดงความสามารถของ ตนเองออกมา ดังนั้นในขั้นนี้จึงทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเอง นักเรียนเกิดทักษะ การคิดวิเคราะห์ และสามารถแสดงศักยภาพของตนเองได้

ขั้นการประเมินการโค้ช ให้นักเรียนสามารถสรุปข้อคิดและบอกการนำข้อคิดจากการอ่าน เจริญวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการโค้ชของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัทผล (2558 : 9) และดไนยา ตั้งอุทัยสุขและรงค์ จิรายุทัต (2558 : 15) กล่าวว่าโค้ชมี ความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และมีศักยภาพทำให้นักเรียนมีระดับความสามารถ วิธีการเรียนรู้ และความต้องการที่หลากหลายมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การโค้ชช่วยเพิ่ม พื้นที่แห่งการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน นักเรียนมีพื้นที่ในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็น องค์ความรู้ซึ่งไม่ใช่ความรู้จากการทำตามคำสั่งของครูผู้สอน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง มีความมั่นใจในการทำงานและใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้การโค้ช เป็นการ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่บรรลุเป้าหมาย กิจกรรมเร้าความสนใจ นักเรียน ได้เตรียมความพร้อมก่อนปฏิบัติกิจกรรม มีการซักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนได้ระดมพลังสมอง ระดมความคิดและปรึกษาหารือกัน ได้ลงมือปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง ได้ฝึกกระบวนการคิดจากการตอบคำถาม ทำให้นักเรียนได้สำรวจ ตรวจสอบ ทำความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่างๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม นักเรียนได้สรุปผลและอภิปรายผล สะท้อนผลจากการปฏิบัติ กิจกรรม ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการที่ดีในการเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2559 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนด้วย การโค้ชมีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น หลังเรียนมีพัฒนาการสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ นาทา (2559 : 190) ที่พบว่า ผลทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้ของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นปี 5 หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ทั้งนี้เมื่อรับการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช พบว่าความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยสูงขึ้นและผลทดสอบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช พบว่าความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรวรรณ เก่งการเรือ (2560 : 89) พบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 2 และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 3

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้ รองลงมาได้แก่ ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นลำดับสุดท้าย

สำหรับด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน นักเรียนแต่ละคนได้รับการชี้แนะจากครูและได้รับการฝึกฝนจนเกิดทักษะ การอ่านทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ อันเนื่องมาจากการฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านประเภทต่างๆ โดยครูใช้คำถามนำทาง กระตุ้นนักเรียนในประเด็นต่างๆ ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับฐิติบุญประกอบ (2557 : 209) และอาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2562 : 1) กล่าวถึงประโยชน์ของการโค้ชว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความสุข มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ผลลัพธ์เปลี่ยนทำให้เข้าใจขอบเขตและความต้องการที่คาดหวังได้รับรู้ถึงอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้น

ได้รู้จุดแข็งหรือข้อดีของตนเอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฌักกิตต์ นาทา (2559 : 191) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช พบว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการอ่านเชิงวิเคราะห์และการคิดวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น กิจกรรมทำให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน

ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากลำดับที่ 1 คือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากลำดับที่ 2 คือ ครูคอยให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 3 คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูผู้โค้ชและนักเรียน ในขณะที่ทำกิจกรรมครูคอยให้ความช่วยเหลือและแนะนำอย่างเป็นกันเอง สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน ครูใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจ ให้คำชมเชย หรือให้คำแนะนำแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้สึกเป็นกันเอง สนุกสนานในการเรียน ทำให้อยากทำกิจกรรม นอกจากนี้นักเรียนยังได้ทำงานกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ได้ปรึกษาร่วมมือกันทำงาน สามารถปรึกษาหารือกันได้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น กล้าแสดงออกและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังที่บุษบา กาหล (2554 : 1) และเท็ดทูน ไทศรีวิชัย (2562 : 21) กล่าวว่า การโค้ช จะต้องสร้างความไว้วางใจ และสร้างความคุ้นเคย ต้องมีการตั้งคำถามเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้โค้ชกับผู้ที่ได้รับการโค้ชเพราะคำถามที่ดีจะช่วยให้รู้จักกันอย่างลึกซึ้ง โค้ชต้องตั้งคำถามเพื่อช่วยในการกระตุ้นการเรียนรู้การตระหนักรู้ โค้ชที่ดีจะต้องมีความอยากรู้ อยากรูเห็นและสามารถสรุปประเด็นเพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่ผู้ที่ได้รับการโค้ชได้ตั้งนั้น ครูหรือผู้โค้ชจะต้องสร้างสัมพันธ์มิตรกับผู้รับโค้ชเพื่อกระตุ้นกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ให้ผู้ได้รับการโค้ชเกิดแรงบันดาลใจและใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างมีศักยภาพ หากครูสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี ไม่สร้างแรงกดดัน ทำให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจ กล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในการตอบคำถามและร่วมกิจกรรม รู้สึกสนุกสนานในการเรียน ก็จะทำให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเองออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2559 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้รับการโค้ช พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนของครูรับการโค้ชมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมาก ลำดับที่1 กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ไม่สับสน ลำดับที่ 2 คือ กิจกรรมมีการทำงานกลุ่มทำให้มั่นใจในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ลำดับที่ 3 คือ ครูให้คำแนะนำชี้แนะนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถอ่านวิเคราะห์ได้ดีขึ้นและมั่นใจในการวิเคราะห์มากขึ้น และลำดับที่4 กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งมีคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมมีหลายขั้นตอน และนักเรียนจะต้องอ่าน วิเคราะห์บทอ่านหลายประเภท ต้องตั้งคำถาม ตอบคำถาม สรุปเรื่องราวและข้อคิดจากการอ่าน โดยการทำใบงาน ซึ่งมีทั้งกิจกรรมกลุ่มและเดี่ยว จำนวน 10 ชั่วโมง กิจกรรมเป็นลักษณะของการปฏิบัติเน้นย้ำซ้ำทวนครูต้องเข้มแข็งแจ่มใส เอาใจใส่ กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยไม่เบื่อหน่าย สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนา (2558 : 25-28) กล่าวว่า ต้องเลือกใช้เทคนิคสร้างความไว้วางใจ เช่น การยิ้มแย้ม การพูดด้วยถ้อยคำสุภาพการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดตัดสินใจแก้ไขปัญหา เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ คือแนวทางปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและตัดสินใจด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียนมีความสุขและเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ การโค้ชจะเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ เป็นการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคลเช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม การสอบถามและนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหากนักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน ปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข ก็จะทำให้เกิดผลดีต่อการเรียน ครูจึงต้องกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจ ให้ผู้เรียนไม่รู้สึغب่อยและสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น

จากผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีในการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัย ผู้วิจัยได้จัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ดังนี้

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน สร้างความไว้วางใจให้แก่เด็กนักเรียน ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเองไม่เครียดและไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม

2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในชั้นการสอน เพื่อที่จะสามารถอธิบายชั้นการสอนให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

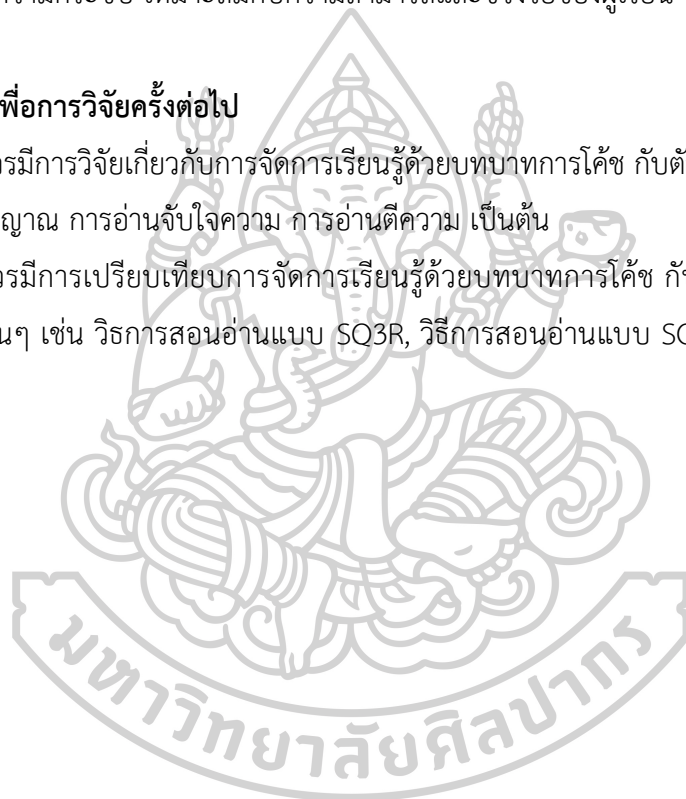
3. ครูผู้สอนต้องคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด คอยอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นได้อย่างมั่นใจ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้

4. ในการเลือกบทอ่านให้นักเรียนวิเคราะห์ ควรเลือกเนื้อหาไม่ยาก และไม่ยาวจนเกินไป ควรเลือกให้มีความกระชับ เหมาะสมกับความสามารถและช่วงวัยของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ เป็นต้น

2. ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช กับวิธีสอนทักษะการอ่านตามแนวคิดอื่นๆ เช่น วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R, วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R และเทคนิค KWLH Plus เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- Bennett. (2004). **The Building Blocks of the Learning Organization**. Retrieved June 3, 1994, from <http://www.libl.umi.com/dissertations/309409htm>.
- Blanchard and Thacker. (2004). **Effective training systems, strategies, and Practices (3rd ed.)**. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Bowman and McCormick. (2000). "Comparison of peer coaching versus traditional supervision effects." **The Journal of Educational Research**, 93 (4), 256-261.
- Gottesman. (1994). Barbara L. and James O. Jennings. **Peer Coaching for Educators**. Pennsylvania: Technomic.
- Kinght. (2004). Internationalization remodeled:Definitions, approaches and rationales. *Journal of Studies in International Education*. Retrieved.
- Kohler, C., & Shearer,. (1997). **Marketing management: analysis, Planning, Implementation and control (9th ed.)**. New Jersey: A simon & Schuster.
- Lauren. (1982). "Investigation of Growth in The Critical Reading Ability of Puerto Rican Students in Class Four, Eight and Twelve." **Dissertation Abstracts International** 56, 5.
- Smetter, W. J. (2002). "The Effect an After-School Tutorial Program on the Reading Achievement of At-risk Sixth, Seventh and Eight Grade Student." **Dissertation Abstracts International** 63, 6 (December).
- Vincent. (2004). **The rise of American Sport: Mudville s revenge**. Lincon, NE: University of Nebraska Press.
- กรมวิชาการ. (2543). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2539). **คู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). **การประเมิน การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2551). **คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2563). **หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.
- ก่อ สวัสดิ์พานิชย์. (2529). **การสอนอ่านในชั้นประถม**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). **การคิดเชิงวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชส มีเดีย.
- จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2557). **การวิเคราะห์ข้อความ**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง. (2559). “ผลการโค้ชเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานวิธีของครูพณิชยกรรรม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ. (2556). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- เจริญ ภูวิจิตร. (2560). **การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- ฉวีลักษณ์ บุญยกาญจน์. (2523). **แบบเรียนการอ่านและการพิจารณาหนังสือ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: โสภณการพิมพ์.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). **ศิลปะการสอน เพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วีพรินท์(1991) จำกัด.
- ฐิติ บุญประกอบ. (2557). **พัฒนาคน Action Learning กับ Coaching**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ณัฐกิตติ์ นานา. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพล พันธุ์ปัญญา. (2553). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณิชพร ปรีชาวิภาช. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

- หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดโนยา ตั้งอุทัยสุขและรงค์ จิรายุทัต. (2558). **คู่มือการโค้ช**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บัดดี้ครีเอชั่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2551). **ฉันทนาการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.
- เทิดทูน ไทศรีวิชัย. (2562). **หัวใจแห่งการโค้ช**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.
- นงนุช โฉมงาม. (2562). ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดสุทธาราม. สัมภาษณ์, 11 กันยายน.
- นันทนา กองธรรม. (2556). “การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล. (2554). “การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนข้อความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บรรดล สุขปิติ. (2542). **การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- บันลือ พุกชะวัน. (2532). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- บุษบา กาทล. (2554). **การโค้ชเพื่อพัฒนาผลการปฏิบัติงาน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). **กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปริญญา ฤทธิ์เจริญ. (2552). **หนังสือชุดความรู้ ภาษาไทย อดับที่ 5 การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- เปรมจิต ศรีสงคราม. (2527). **การอ่านทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- เปลื้อง ณ นคร. (2538). **ศิลปะแห่งการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2544). **มัลติมีเดียเทคโนโลยี กับ โรงเรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา

พานิชจำกัด.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พัชรพรรณ เก่งการเรือ. (2560). “การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และเพยาวี ยินดีสุข. (2557). **การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2557). **ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักของตะวันตก**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

มณีรัตน์ สุโกศลรัตน์. (2548). **อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

มัทนา นาคะบุตร. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง. (2550). **ฉลาดอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ต้นธรรม สำนักพิมพ์.

มูทิตา ทวีนนท์. (2558). “การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

รัญจวน อินทรกำแหง, ทิพย์สุนทร อนันบุตร และรื่นฤทัย สัจจพันธ์. (2524). **อ่านพิจารณาหนังสือ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

รัตนา ศิลาก. (2536). **การใช้ภาษาเพื่อการอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: ศรีสง่าวิชาการ.

ลินจง จันทรวราทิตย์. (2542). **เอกสารคำสอนรายวิชา การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

วรพรรณ เอื้ออากร. (2558). **ไม่เก่งก็เก่งได้ ด้วยกระบวนการโค้ช**. กรุงเทพมหานคร: วิชั่นพีเพรส จำกัด.

วรรณิ โสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด.

วัชรีย์ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. (2542). **การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน**.

- กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒผล. (2558). **การโค้ชเพื่อการรู้คิด**. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินิทวงศ์การพิมพ์.
- _____. (2562). **การโค้ชที่เน้น Concept**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิภา ตัณฑุลพงษ์. (2549). **เกมภาษาสื่อความคิดพิชิตการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศรียรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. (2542). **การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). **คู่มือการอ่านวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสาส์นการพิมพ์.
- สถาบันโค้ชไทย. (2562). **ประโยชน์ของการโค้ช (Benefits of Coaching)**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สมบัติ จำปาเงิน, ส. ม. (2548). **กลเม็ดการอ่านให้เก่ง**. กรุงเทพมหานคร: ฟ่องพัฒนการพิมพ์.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2526). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สายฝน คำมูล. (2562). **ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดสุทธาราม**. สัมภาษณ์, 11 กันยายน.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2551). **หลักสูตรโค้ชเพื่อการรู้คิดด้านทุจริต**. นนทบุรี: ม.ป.ท.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2562). **รายงานผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ(National Test : NT)**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- _____. (2563). **รายงานผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT)**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- สำลี รักสุทธี. (2553). **อ่านออก เขียนได้**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). **การส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สุวดี ภูประดิษฐ์. (2549). **การอ่านในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนา หวันสนิ. (2555). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KW-PLUS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

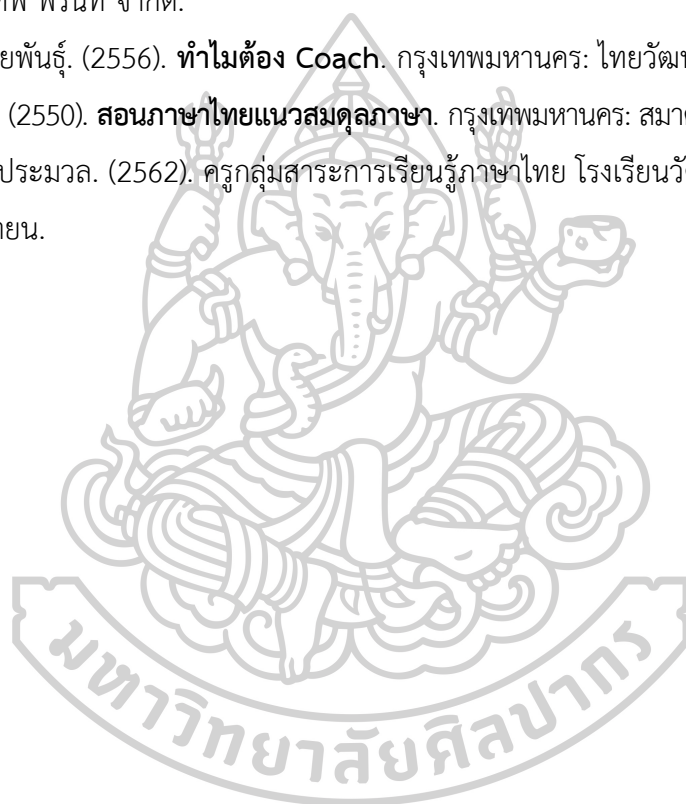
อภิวันทนา บุนวรรณา. (2553). “การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). **ภาษาพาสอน เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2556). **ทำไมต้อง Coach**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

อารี สัมหลวี. (2550). **สอนภาษาไทยแนวสมดุลภาษา**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก.

อิสินธร ทิพย์ประมวล. (2562). **ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดสุทธาราม**. สัมภาษณ์, 11 กันยายน.

ภาคผนวก

รายนามชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ

ตำแหน่งอาจารย์

สถานที่ทำงาน อาจารย์ประจำภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. นางนภาพงษ์ พานนท์

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนหนองคอนไทยวิทยาคม สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

3. นางสุวิมล ประไพศรีศรี

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านคูขาด (สถิตอุปถัมภ์) สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8606 (๙๔)/4440

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสุทธาราม

ด้วย นางสาวนิภาวรรณ ราตรี รหัสประจำตัว 60255307 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นส)/4๗38

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสุทธาราม

ด้วย นางสาวนิภาวรรณ ราตรี รหัสประจำตัว 60255307 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช "มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าว ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากสู้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นอ)/4๖๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนภาพงษ์ พานนนท์

ด้วย นางสาวนิภาวรรณ ราตรี รหัสประจำตัว 60255307 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจ
คุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 *๗๕/๗๖๓๖*

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จุฑาทกรณ์ มาสันเทียะ

ด้วย นางสาวนิภาวรรณ ราตรี รหัสประจำตัว 60255307 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

อน

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู๋)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (ทอ) 4439

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ตุลาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุวิมล ประไพศรีสรี ประไพศรี

ด้วย นางสาวนิภาวรรณ ราตรี รหัสประจำตัว 60255307 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อภิมาส มากชู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน	ภาคเรียนที่ 2/2564
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ปฏิบัติการสายลับจิ๋ว	เวลา 10 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้	เวลา 2 ชั่วโมง
สัปดาห์ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/2 การอธิบายความหมายของข้อความที่อ่าน

ท 1.1 ป.3/3 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ

ท 1.1 ป.3/4 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระสำคัญ

นิทาน เป็นเรื่องเล่าสืบต่อมาช้านาน การอ่านนิทานเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องอ่านอย่างเข้าใจ วิเคราะห์ แยกแยะ สรุปใจความ และบอกข้อคิดจากการอ่านนิทานเพื่อนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียน เรียนนิทานเรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. อธิบายความหมายของคำจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง (K)
2. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบได้ (P)
3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้ (P)

4. วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ (P)
5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านและบอกการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)
6. บอกคุณค่าของการอ่านนิทานได้ (A)

สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้/ด้านทักษะกระบวนการ/ด้านคุณลักษณะ

1. หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ (K)
2. การลำดับเหตุการณ์/คาดคะเนเรื่องราว/การแสดงความคิดเห็น/การวิเคราะห์ตัวละคร(P)
3. การตั้งคำถามและตอบคำถาม(P)
4. การสรุปความรู้/บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน, มีมารยาทในการอ่าน(A)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
-ทักษะการพูดการอ่าน การเขียน
2. ความสามารถในการอ่าน/คิดวิเคราะห์
-ทักษะการการคิดเพื่อลำดับเหตุการณ์/คาดคะเนเรื่องราว/การตั้งคำถามและตอบคำถาม/
การสรุปความรู้และระบุข้อคิดจากการอ่าน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้
- มีความรับผิดชอบในการทำงาน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ 1 การตอบคำถามจากนิทาน
- ใบงานที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน

วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผลการประเมินพฤติกรรมมีระดับปานกลางขึ้นไป
ตรวจผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผลการประเมินผลงานมีระดับปานกลางขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
สนใจในการทำงาน	สนใจและตั้งใจ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	ตั้งใจ กระตือรือร้นในการทำงาน	ทำงาน แต่ขาดความกระตือรือร้น
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมและมีเหตุผลทุกกิจกรรม	แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมและมีเหตุผล 1 - 2 กิจกรรม	แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมแต่ไม่มีเหตุผล
รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น	รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นทุกครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น 1 ครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป
รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานได้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายในเวลาที่กำหนดไว้	ทำงานได้สำเร็จ แต่ช้ากว่าเวลาที่กำหนดไว้ 1 - 5 นาที	ทำงานสำเร็จแต่ช้ากว่าเวลาที่กำหนดไว้มากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมิน	คุณภาพ
10-12	ระดับดี
7-9	ระดับปานกลาง
5-6	ระดับพอใช้
4	ระดับปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนผลงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
อธิบายความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน	อธิบายความหมายจากเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ	อธิบายความหมายจากเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2 ข้อ	อธิบายความหมายจากเรื่องที่กำหนดให้ได้ 1 ข้อ
ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องได้ถูกต้องทั้งหมด	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องไม่ถูกต้อง 1 แห่ง	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องไม่ถูกต้อง ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป
ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่อง	ตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหาจำนวน 4 ข้อขึ้นไป	ตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ข้อ	ตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหา จำนวน 2 ข้อ
วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้	วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ทุกตัว	วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ 2 ตัว	วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ 1 ตัว
สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	สรุปความรู้จากการอ่านได้ถูกต้อง บอกข้อคิดได้และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	สรุปความรู้จากการอ่านได้ถูกต้อง บอกข้อคิดได้	สามารถสรุปความรู้จากการอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมิน	คุณภาพ
13 - 15	ระดับดี
10 - 12	ระดับปานกลาง
7 - 9	ระดับพอใช้
5 - 6	ระดับปรับปรุง

กระบวนการวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการพฤติกรรม
2. การตรวจผลงาน จากใบงานที่1 การตอบคำถามจากนิทาน, ใบงานที่2การอ่านเชิง

วิเคราะห์นิทาน

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบประเมินผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผลการประเมินพฤติกรรมมีระดับปานกลางขึ้นไป
2. ผลการประเมินผลงานมีระดับปานกลางขึ้นไป

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

1. ครูอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนมี
หลังจากการเรียนรู้ดังนี้

- นักเรียนจะต้องอ่านและรู้เรื่องราวจากนิทานเรื่องเทพารักษ์กับคนตัดไม้
- ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน ตั้งคำถามและตอบคำถามได้ วิเคราะห์ตัวละครได้ สามารถ

สรุปและบอกข้อคิด มีมารยาทที่ดีในการอ่าน

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง

2. ครูใช้คำถามซักถามผู้เรียนเพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับการอ่านนิทานของนักเรียนดังนี้

- นักเรียนเคยอ่านนิทานหรือไม่ ชอบอ่านเรื่องอะไร ยกตัวอย่างนิทานหรือเรื่องที่เคยอ่าน

พร้อมบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน

- นักเรียนรับชมนิทาน เรื่อง กระต่ายแห่เสื้อ จากนั้นนักเรียนช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับนิทาน เช่น ตัวละครในเรื่อง ลักษณะนิสัย ความรู้สึกหลังจากรับชม เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก

3.1 ครูอธิบายหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์บทอ่านนิทานจากใบความรู้ที่1 การอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน แล้วเล่นเกมตอบคำถาม ถ้าตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ถูกต้อง จะได้รับรางวัลจากครู

3.2 ครูยกตัวอย่างนิทานกระต่ายแห่เสื้อ โดยที่ครูใช้คำถามนำทางเพื่อให้นักเรียนช่วยกันลำดับเหตุการณ์ และตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เหตุการณ์เป็นอย่างไร ผลเป็นอย่างไร ช่วยกันตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องวิเคราะห์ตัวละครบอกข้อคิดจากการฟัง/อ่านนิทาน (โดยครูคอยช่วยแนะนำและยกตัวอย่าง ประกอบ)ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3 ครูเลือกใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ การใช้คำถามหรือให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจ

4. นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้ และทำใบงานดังนี้

4.1 นักเรียนตอบคำถามลงในใบงานที่1 การตอบคำถามจากนิทาน เพื่อเป็นการแยกแยะและลำดับเหตุการณ์ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ผลเป็นอย่างไรและวิเคราะห์ตัวละคร

4.2 นักเรียนทำใบงานที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน ในประเด็นดังนี้

- ถ้าคนตัดไม้คนที่ 1 ไม่ได้เป็นคนซื่อสัตย์เหมือนในเรื่อง โทกบทเทพารักษ์ นักเรียนคิดว่า เทพารักษ์จะทำอย่างไร

- ถ้าคนตัดไม้คนที่ 2 เป็นคนซื่อสัตย์นักเรียนคิดว่า เทพารักษ์จะตอบแทนอย่างไร

- ถ้านักเรียนเป็นคนตัดไม้จะเอาใครเป็นแบบอย่าง เพราะอะไร

4.3 ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลการทำใบงานที่ 1การตอบคำถามจากนิทานและใบงาน ที่ 2 อ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน นักเรียนในชั้นเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

4.4 นักเรียนต่อยอดความคิด โดยการบอกการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

4.5 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมข้อ 4.1 ถึง ข้อ 4.4 ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลและใช้เทคนิคการสร้างควมไว้วางใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส พูดสุภาพและให้กำลังใจให้คำชมเชย การใช้คำถาม หรือให้คำแนะนำแก่นักเรียน

ขั้นที่ 5 การประเมินผล

5. นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ดังนี้

5.1 นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเชิงวิเคราะห์บทอ่านนิทานเทพารักษ์กับคนตัดไม้และบอกการนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

5.2 ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5.3 ครูประเมินผลการไต่ชนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียน
ของนักเรียน

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. นิทานเทพารักษ์กับคนตัดไม้
2. นิทานกระต่ายเหย่เสือ
3. ใบงานที่ 1 การตอบคำถามจากนิทาน
4. ใบงานที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน
5. ใบความรู้ที่ 1 หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน

ใบความรู้ที่ 1 หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์ นิทาน

นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบต่อกันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริง หรือแต่งขึ้นมา จุดประสงค์ของการเล่านิทาน เพื่อให้เกิดความบันเทิง ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ลดความเครียด และให้ข้อคิด คติสอนใจ

ความสำคัญของนิทานคือ นิทานให้คุณค่าในด้านความบันเทิง ความสนุกสนาน การผ่อนคลายความเครียด มีคุณค่าในการปลูกฝังความประพฤติและค่านิยมในสังคม และระเบียบแบบแผนของสังคมมีคุณค่าในการสะท้อนโลกทัศน์และภาพของสังคม แสดงชีวิตความเป็นอยู่ของสังคม

ในการอ่านนิทาน ต้องมีหลักการวิเคราะห์นิทานดังนี้

1. อ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปใจความให้ได้ว่า เป็นเรื่องของใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และผลเป็นอย่างไร
2. ศึกษา วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครในนิทานตัวละครในนิทานส่วนใหญ่จะเป็นตัวเดินเรื่อง ลักษณะนิสัยของตัวละครในแต่ละเรื่อง จะทำให้นิทานนั้น ๆ สนุกสนานตัวละครและลักษณะนิสัยของตัวละครในนิทานเป็นสิ่งที่สมมติหรือแต่งขึ้นมา อาจจะเป็นคนสัตว์ สิ่งของต่าง ๆ ก็ได้ บทบาทตัวละครอาจจะมีทั้งดี ทั้งร้าย เพื่อเป็นตัวแทนเปรียบเทียบระหว่างความดี ความชั่ว ความฉลาด ฯลฯ ผู้อ่านควรแยกแยะให้ได้ว่า ลักษณะของตัวละครในเรื่องเป็นอย่างไร มีพฤติกรรมเด่น ด้อยอย่างไร สามารถนำมาเป็นแบบอย่างอย่างไรได้บ้าง
3. วิเคราะห์ข้อคิด คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากนิทานนิทานทุกๆ เรื่องจะมีข้อคิด คุณค่าคติสอนใจ และประโยชน์สอดแทรกไว้ทั้งในเนื้อเรื่องและตอนสรุปท้ายเรื่อง เพื่อเป็นการสอนผู้ฟัง/อ่าน หรือเน้นให้ปฏิบัติตาม ดังนั้น ต้องวิเคราะห์ด้วยว่านิทานเรื่องนั้น ๆ มีสาระสำคัญอย่างไร และสามารถยึดถือเป็นแบบอย่างได้อย่างไรบ้าง

เรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้

ชายตัดฟืนคนหนึ่ง...เข้าไปตัดฟืนในป่า เผอิญเขาทำขวานพลัดตกลงไปในสระน้ำ"โฮ้...โฮ้...โฮ้...ฉันจะทำอย่างไรดี ว่าย่น้ำก็ไม่เป็น"ชายตัดฟืนคร่ำครวญอยู่ริมสระ เพราะเขาไม่มีเครื่องมือทำมาหากินอีก เทพารักษ์ที่อยู่ใกล้ๆ อดสงสารไม่ได้ จึงปรากฏกายให้เห็น แล้วเอื้อมมือลงไปในสระน้ำคว้าขวานเล่มหนึ่งส่งให้คนตัดฟืน "โอ...ท่าน...นี่มันขวานทอง ไม่ใช่ขวานของข้าหรอก" ชายตัดฟืนไม่ยอมรับ เทพารักษ์จึงได้ลงไปงมเอาขวานขึ้นมาให้อีกเล่มหนึ่ง"นี่ก็ไม่ใช่ขวานของข้า...ของข้าขวานเหล็กธรรมดาท่าน ไม่ใช่ขวานเงิน" "เจ้าเป็นคนซื่อสัตย์" เทพารักษ์พูด "คนอย่างเจ้าหายาก เอ้า ข้าให้ขวานทองกับขวานเงินเจ้าเป็นรางวัลก็แล้วกัน" กล่าวเสร็จแล้ว เทพารักษ์ก็หายตัวไปคนตัดฟืนนำขวานทองและขวานเงินเดินกลับบ้าน พบใครก็อวดให้ชมและเล่าว่าได้มาอย่างไร "เทวดาท่านดีใจมากเลย ข้านั่งร้องไห้อยู่ริมสระเดียวเดียวเท่านั้น ท่านก็มางมขวานให้ แล้วก็ให้ขวานทองขวานเงินแก่ข้าอีกด้วย"เพื่อนบ้านคนหนึ่ง อยากรู้ได้บ้าง จึงเข้าไปในป่า ทำที่หาฟืน แล้วก็โยนขวานของตนทิ้งลงในน้ำ "ฮือ...ฮือ...ฮือ... คราวนี้ข้าหมดทางหากินแน่ ๆ " เทพารักษ์มางมขวานให้เช่นเคย "เอ้า ขวานทองเล่มนี้ของเจ้าใช่ไหม ? ใช่ ใช่แล้วท่าน ของข้าเอง" ชายโลภมากพูดอย่างยินดี "เจ้าคนโกงไม่น่าคบ " พูดแล้วเทพารักษ์ก็หายวับไปกับขวานทอง และเพื่อนบ้านคนนั้นก็ไม่ได้รับขวานที่ตกลงไปในสระคืนอีกด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

นิทาน เรื่อง กระต่ายแห่เสื่อ

กระต่ายแห่เสื่อยังมีเสื่อตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ กระต่ายตัวหนึ่งเดินผ่านมา เห็นเสื่อกำลังนอนหลับ อยู่นึกโกรธว่าเสื่อชอบจับกระต่ายกินน้กจึงถอนต้นหญ้าเอามาแห่จุมูกเสื่อ เสื่อตกใจตื่นขึ้น เห็นกระต่าย จึงบอกว่า “อย่าเล่นน่า” และเสื่อก็กลับต่อไป กระต่ายก็ถอนต้นหญ้าแห่จุมูกเสื่ออีก เสื่อโกรธมากจึงบอกว่า “เหม! เดี่ยวข้าจับกินเสื่อหรือกระต่ายเห็นเสื่อโกรธเช่นนั้นก็วิ่งหนี เสื่อก็ก๊ไ่ ตามกระต่ายกระต่ายวิ่งไปเจอขี้ควายเข้ากองหนึ่ง คิดอุบายที่จะแกล้งเสื่อ จึงหาดอกไม้มาปกรอบๆ กองขี้ควาย แล้วนั่งลงเอากิ่งไม้ใบไ้แผลงวัน ปากก็บ่นพึมพำว่า “ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์ ใครมา กินพระอินทร์จะแข่ง” เสื่อวิ่งตามพบ กระต่ายแกล้งทำเป็นไม่เห็น มือปิดแผลงวัน ปากพึมพำว่า “ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์ ใครมากินพระอินทร์จะแข่ง” เสื่อเห็นกระต่ายทำดังนั้นก็สงสัยจึงถามว่า “ทำอะไรนะ” “ก็คอยปิดแผลงวันไม่ให้มาตอมข้าวเหนียวเปียกของพระอินทร์นี่ไงละ” กระต่าย ตอบ และชี้ให้ดูกองขี้ควายซึ่งมีดอกไม้คลุมอยู่เต็ม เสื่อมองดูดอกไม้ แล้วพูดว่า “น่ากินดีนี่ ขอลองกิน สักคำเถอะ” กระต่ายตอบว่า “ไม่ได้ถ้ากินพระอินทร์ก็จะแข่งนะ” เสื่อล้งเล แต่ความอยากกินมี มากกว่า “ก็อย่าให้พระอินทร์รู้สิ ขอสักคำเดียวเท่านั้น” “ไม่ได้” กระต่ายตอบเสียงแข็ง และแกล้ง พึมพำว่า “ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์ใครมากินพระอินทร์จะแข่ง” เสื่ออยากกินมากขึ้น “เถอะน่า ขอกินคำเดียวเท่านั้น เราเป็นเพื่อนกันนะ” กระต่ายแกล้งทำเป็นอิดเอื้อน ในที่สุดก็เอ่ยว่า “ตามใจ กินก็กิน แต่ต้องให้ข้าวิ่งไปไกลๆ ก่อนนะ เดี่ยวพระอินทร์มาพบเข้าข้าก็จะแยะ” กระต่ายพูด เสื่อพยักหน้า ตกลง กระต่ายจึงวิ่งหนีไปสุดแรงของมันเมื่อไปไกลพอที่เห็นว่าเสื่อจะตามมาไม่ทันง่าย ๆ จึงตะโกน บอกว่า “กินเถอะซินนั่งอยู่ที่นี่พระอินทร์มาพบเข้า ว่าข้าปล่อยให้แก่กินข้าวเหนียวเปียกของท่าน ข้าก็แยะ” “ตกลง” เสื่อว่า เสื่อขย้ากอดดอกไม้เข้าเต็มที ขี้ควายเลอะเต็มหน้า ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่ว เสื่อรู้สึกโกรธมาก “ไอ้กระต่ายหลอกหลวง ข้าจะต้องจับมันกินเสื่อให้ได้” เสื่อนึก จากนั้นจึงวิ่งไล่ตาม กระต่ายไปโดยเร็ว ข้างฝ่ายกระต่ายวิ่งมาได้พักหนึ่งก็เห็นรังผึ้ง ก็เกิดความคิดที่อยากแกล้งเสื่ออีก จึงหาไม้ท่อนหนึ่งมาถือ พร้อมกับนั่งลงบ่นพึมพำว่า “เสียงข้องของพระอินทร์ใครได้ยินจะเป็นสุขน้ก” เสื่อไล่ตามมาทัน เห็นกระต่ายนั่งถือท่อนไม้ กลับตา และนั่งบ่นพึมพำอยู่ก็สงสัยน้ก จึงถามว่า “ทำอะไรนะ” “เฝ้าข้องพระอินทร์นะสิ” กระต่ายตอบ “ข้องพระอินทร์ดียังไง” เสื่อสงสัย “อ้อ ก็มี เสื่อเพราะที่สุดละ ใครได้ยินเข้า จะเป็นสุขมากทีเดียว” กระต่ายตอบ เสื่อได้ยินดังนั้นก็เกิดอยาก ฟังเสียงข้องขึ้นมาทันที “ช่วยตีให้ฟังสักทีเถอะน่า” “ไม่ได้ ๆ พระอินทร์ท่านสั่งไว้ไม่ให้ใครตีข้องนี้ เป็นอันตราย ข้าจึงต้องมาคอยเฝ้าอยู่ไงละ” “เถอะน่า ข้าตีเองก็ได้” กระต่ายแกล้งทำเป็นอิดเอื้อน ในที่สุดก็บอกว่า “ตามใจ แต่ต้องให้ข้าวิ่งไปให้ไกลเสื่อก่อนนะซินนั่งอยู่ที่นี่ พระอินทร์มาพบเข้าว่า ข้าปล่อยให้แก่ตีข้องของท่าน ข้าก็แยะ” “ตกลง วิ่งไปเร็วๆ เข้าสิ” “ต้องให้ข้าบอกว่า ตีเถอะ ก่อนนะ จึงค่อยตี” เสื่อพยักหน้า กระต่ายรีบวิ่งออกไปโดยเร็วที่สุด เมื่อไปได้ไกลพอเห็นว่าเสื่อจะตามไม่ทันแล้ว

กระต่ายก็ตะโกนบอกว่า “ ดีเถอะ ” เสือยกท่อนไม้ขึ้นพาดตุ้มลงไปทิ้งฝั่ง ฝั่งแตกกระจาย ผุ่งผุ่งกรูเข้าเล่นงานเสือตอยหน้าตาเสือบวมหมด เสือรู้สึกโกรธยิ่งนัก “ ไอ้กระต่ายหลอกหลวง ข้าจะต้องจับมันกินเสียให้ได้ ” เสือนึก จากนั้นจึงวิ่งไล่ตามกระต่ายไปโดยเร็ว กระต่ายวิ่งไป วิ่งไป นึกในใจว่า ที่นี่เสือกคงจะจับไม่น้อย สมน้ำหน้าอยากจับพวกกระต่ายกินเก่งนัก แต่เสือกก็คงโกรธมากเหมือนกันกระต่ายคิดเราจะต้องรีบหนีไปให้พ้น พอตีกระต่ายวิ่งมาถึงริมแม่น้ำจะข้ามไปก็ไม่ได้ ขึ้นคอยอยู่ ประเดี๋ยวเสือกก็จะตามมาทัน กระต่ายคิดอยู่ครู่หนึ่งก็นึกอุบายขึ้นมาได้ จึงร้องตะโกนลงไปแม่น้ำว่า “ จระเข้ทั้งหลาย เร็วๆ เข้า พระอินทร์รับสั่งให้หา ” จระเข้ได้ยินเข้าก็ตกใจกลัวพากันรีบลอยขึ้นมาบนผิวน้ำ กระต่ายบอกว่า “ พระอินทร์ท่านสั่งให้เราไปรื้อทางฝั่งโน้น ให้พวกท่านเรียงแถวเข้าเป็นสะพานให้เราเดินข้ามไปเดี๋ยวนี้ ” จระเข้แค้นหัวหนึ่งรู้ว่า เป็นอุบายของกระต่าย พอกระต่ายมาถึงตนก็แก้งัดน้ำลงไปเสีย กระต่ายตกลงไปในน้ำรู้สึกกลัวเป็นอันมาก “ จระเข้รู้ทันเราเสียแล้ว ” มันคิด “ เราไม่ควรหลอกเขาเลย ” ตอนที่จระเข้แค้นน้ำลงไปนั้น เป็นตอนใกล้ฝั่ง กระต่ายจึงตะเกียกตะกายขึ้นฝั่งได้ แต่ก็สำคัญน้ำอยู่หลายครั้ง พอขึ้นฝั่งได้ กระต่ายรีบวิ่งหนีไปไม่เหลียวหลัง เมื่อเสือมาถึงฝั่งแม่น้ำ กระต่ายก็วิ่งไปไกลเสียแล้ว

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

ใบงานที่ 1 การตอบคำถามจากนิทาน

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....

เลขที่.....

คำสั่ง: ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ตัวละครในนิทานมีใครบ้าง

.....

.....

2. เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน

.....

.....

3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ผลของเหตุการณ์
1.	
2.	
3.	
4.	

4. นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร ดังนี้

4.1 ชายตัดฟืนคนที่ 1 มีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

4.2 ชายตัดฟืนคนที่ 2 มีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

4.3 นักเรียนจะนำพฤติกรรมของชายคนใดมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต

.....

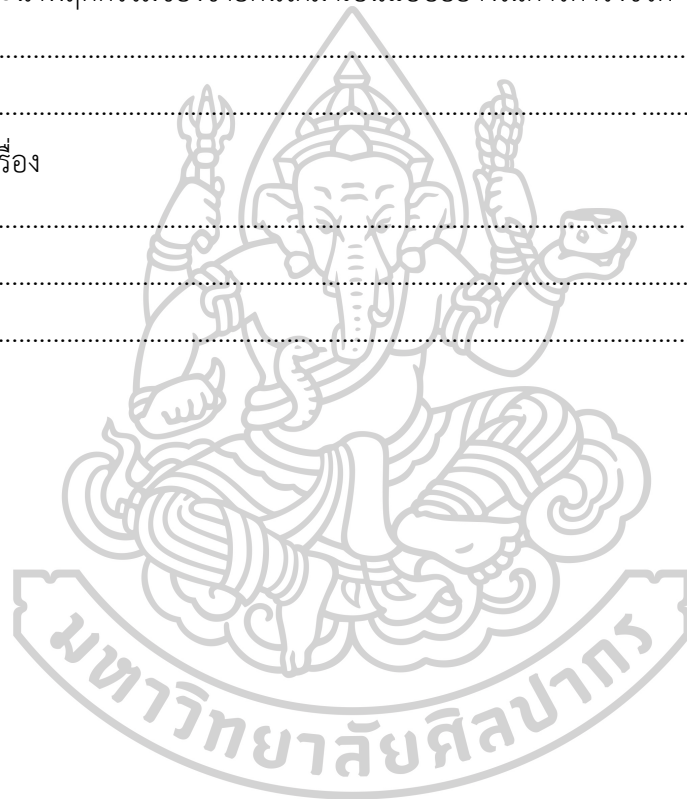
.....

5. ข้อคิดจากเรื่อง

.....

.....

.....

ใบงานที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....

เลขที่.....

คำสั่ง: ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1. ถ้านักเรียนเป็นคนตัดไม้คนที่ 1 นักเรียนทำขวานไม้หล่นลงน้ำ เมื่อมีเทพารักษ์มาช่วยงมขวานทองขึ้นมาให้แต่ไม่ใช่ขวานของนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

.....

2. ถ้านักเรียนเป็นคนตัดไม้คนที่ 2 หากนักเรียนไม่โกหกเทพารักษ์ นักเรียนคิดว่าผลจะเป็นอย่างไร

.....

3. จากเหตุการณ์ที่เทพารักษ์ไม่งมขวานให้คนตัดไม้คนที่ 2 ให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับตอบคำถามอย่างเหมาะสม

คำถาม

.....

คำตอบ

.....

4. คนตัดไม้คนที่ 1 และ 2 มีนิสัยเหมือนหรือต่างกันอย่างไร นักเรียนจะนำนิสัยของใครมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

.....

5. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย (ท13101)
 คะแนนเต็ม 25 คะแนน เวลา 60 นาที โรงเรียนวัดสุทธาราม กรุงเทพมหานคร

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
 2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ทับหน้าคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง พรหมณ์กับแพะแล้วตอบคำถาม ข้อ 1-5

เรื่อง พรหมณ์กับแพะ

พรหมณ์ผู้หนึ่งซื้อแพะมาเพื่อจะเอาไปทำอาหารกิน ขณะที่กำลังแบกแพะเดินกลับบ้าน ระหว่างทางพบเจอชายสามคน ชายสามคนอยากได้แพะ จึงวางอุบายหลอกพรหมณ์ให้ไขว้เขว โดยให้แต่ละคนแยกกันเดินสวนทางกับพรหมณ์เมื่อเจอชายคนแรก เขาทักพรหมณ์ว่าทำไมท่านแบกหมา พรหมณ์ดำกลับว่าเจ้าโง่ นี่แพะต่างหากสักพักคนที่สองทำทีเดินผ่านมา แล้วทักขึ้นว่าทำไมท่านแบกสุนัขมาล่ะ ท่านจะเอาไปสุนัขไปทำอะไร พรหมณ์ไม่ตอบและเดินต่อไป ภายในใจก็เริ่มไขว้เขวว่า ทำไมชายสองคนจึงทักแพะว่าเป็นสุนัขจนกระทั่งเดินสวนทางกับชายคนที่สาม ก็ทักขึ้นอีกว่า นี่ท่าน ทำไมแบกสุนัขมา หรือท่านจะเอาสุนัขไปทำอะไร พรหมณ์ซึ่งถือเป็นผู้มีปัญญาในระดับหนึ่ง เมื่อถูกทักถึงสามครั้ง ก็เริ่มไม่แน่ใจว่าทำไมตนเองจึงเห็นเป็นแพะอยู่คนเดียว ... บางทีสิ่งที่ตนแบกอาจจะเป็นสุนัขจริงๆก็ได้ ถ้าไม่เช่นนั้น คงไม่มีคนทักเหมือนกันทั้งสามคน ในที่สุดพรหมณ์ก็ตัดสินใจทิ้งแพะไว้ข้างถนน คนเจ้าเล่ห์ทั้งสามจึงได้แพะไปกิน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

1. เหตุการณ์ที่พราหมณ์เชื่อคำอุบายของชายสามคน จึงได้ทิ้งแพะไปเพราะคิดว่า สัตว์ที่แบกนั้น เป็นสุนัขจริงๆ แสดงให้เห็นว่าพราหมณ์เป็นคนเช่นไร

- ก. มีความรอบคอบ
- ข. รับฟังคำเห็นเห็นของผู้อื่น
- ค. ไม่คิดไตร่ตรอง เชื่อคนง่าย
- ง. เป็นคนดี ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

2. ชายสามคนที่ออกอุบายหลอกพราหมณ์ เพราะอยากได้แพะ เป็นคนลักษณะอย่างไร

- ก. ฉลาด รู้จักวางแผน
- ข. ร่วมมือกันในการทำงาน
- ค. มีความพยายามในการพูด
- ง. เจ้าเล่ห์ โกหกหลอกลวง อยากได้ของคนอื่น

3. จากเหตุการณ์ที่พราหมณ์หลงอุบายของชายสามคน จนทำให้ทิ้งแพะไป นักเรียนจะนำข้อคิด จากเหตุการณ์ดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ไม่พูดคุยกับคนอื่น
- ข. ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น
- ค. ฟังอย่างคิดพิจารณา ไตร่ตรองก่อนเชื่อ
- ง. เชื่อในความคิดของตนเอง ไม่เชื่อคนอื่น

4. ใครที่นำข้อคิดจากนิทานพราหมณ์กับแพะ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสม

- ก. นิดา อ่านข่าวที่แชร์ในอินเทอร์เน็ตและพิจารณา ไตร่ตรองก่อนเชื่อ
- ข. สุธา อ่านข่าวที่แชร์ในอินเทอร์เน็ต และกดแชร์ต่อให้เพื่อนทันที
- ค. กานดา ฟังข่าวลือ และเล่าต่อ โดยที่ยังไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจน
- ง. กันตา ไม่เชื่อคำพูดของใคร ยึดมั่นในความคิดของตนเองเท่านั้น

5. การไตร่ตรองก่อนเชื่อ มีผลดีอย่างไร

- ก. เป็นคนหุเบา เชื่อคนอื่นง่าย
- ข. ไม่มั่นใจในความคิดของตนเอง
- ค. โดนเอาเปรียบ โดนคนอื่นหลอก
- ง. ไม่ถูกหลอกลวง ไม่โดนเอาเปรียบ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น แล้วตอบคำถาม ข้อ 6-10

เรื่อง ความจริงที่ต้องการ

เด็กตาบอดคนหนึ่งนั่งที่ชั้นบันไดของตึก โดยมีหมวกวางหงายไว้ข้างๆ มีป้ายเขียนไว้ข้างตัวว่า “ผมตาบอด” มีเหรียญเพียงสองสามอันในหมวก ชายคนหนึ่งเดินผ่านมา เขาหยิบเงินสองสามเหรียญจากกระเป๋า แล้วหย่อนลงในหมวก เขาหยิบป้ายข้างเด็กตาบอดมาเขียนที่ข้างหลัง แล้ววางไว้ที่เดิม เพื่อให้คนเดินผ่านแล้วได้เห็นข้อความใหม่บนป้าย ในไม่ช้า เงินเต็มหมวก ผู้คนมากมายให้เงินแก่เด็กตาบอด บ่ายวันนั้นชายที่เขียนป้ายให้ใหม่กลับมาดู ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเด็กคนนั้น เด็กชายจำเสียงฝีเท้าของเขาได้ก็ถามขึ้นว่า “คุณใช้คนที่เขียนป้ายให้ผมใหม่ เมื่อเช้าใช่ไหม” คุณเขียนว่าอะไรครับ ชายคนนั้นพูดขึ้นว่า “ฉันแค่เขียนความจริง ฉันเขียนสิ่งที่เธอพูดแต่เขียนด้วยคำพูดที่แตกต่างกัน” ฉันเขียนว่า “วันนี้ช่างเป็นวันที่สวยงาม แต่ผมไม่สามารถชื่นชมมันได้” ทั้งสองข้อความบอกกล่าวผู้คนที่เด็กคนนั้นตาบอด ด้วยข้อความที่แตกต่างกัน ข้อความแรกเพียงแค่บอกธรรมดาว่าเด็กชายตาบอด ในขณะที่ข้อความหลังบอกผู้คนที่พวกเขาสามารถมีความสุขในวันที่สวยงามได้แต่เด็กชายคนนั้นไม่สามารถมีความสุขกับสิ่งนั้นได้เพราะเขาตาบอด

ถวัลย์ มาศจรัส สำนักพิมพ์ธารอักษร ปีที่พิมพ์ 2551

6. เพราะอะไรจึงทำให้เด็กตาบอดได้รับเงินบริจาคมากขึ้น

- ก. เพราะเขาตาบอด
- ข. เพราะคนสงสาร
- ค. เพราะป้ายที่เขียนว่า “ผมตาบอด”
- ง. เพราะป้ายที่ชายคนหนึ่งเขียนขึ้นใหม่

7. คำพูดของชายคนนั้นที่บอกว่า ฉันเขียนความจริง หมายถึงอะไร

- ก. เขียนว่าตาบอด
- ข. เขียนให้คนสงสาร
- ค. เขียนให้คนบริจาคเงินมากขึ้น
- ง. เขียนด้วยความจริง แต่ใช้ถ้อยคำภาษาที่สวยงามกว่าเดิม

8. พฤติกรรมของชายคนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนอย่างไร

- ก. ชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่า
- ข. ชอบให้ออกาสผู้อื่นอยู่เสมอ
- ค. ประารถนาดีต่อผู้อื่น
- ง. มีน้ำใจต่อผู้อื่น

9. จากเรื่องสั้นความจริงที่ต้องการ นักเรียนได้รับข้อคิดจากการอ่านว่าอย่างไร

- ก. ช่วยพาคนตาบอดข้ามถนน
- ข. เมื่อเรามีโอกาส เราควรช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าเรา
- ค. บอกให้เพื่อนๆ ไปบริจาคเงินให้คนขอทานบนสะพานลอย
- ง. นำกระปุกหรือหมวกไปวางไว้ให้คนพิการเพื่อรอรับบริจาค

10. ถ้าผู้คนที่ต่างโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือกัน นักเรียนคิดว่า สังคมจะเป็นอย่างไร

- ก. เอารัดเอาเปรียบกัน
- ข. แกร่งแย่งชิงดีกัน
- ค. สงบสุข น่าอยู่
- ง. วุ่นวาย ไม่น่าอยู่

ให้นักเรียนอ่านโฆษณาครีมมิกซ์เบอร์รี่ผสมเม็ดบีตส์วิตามิน แล้วตอบคำถาม ข้อ 11- 15

ABSOLUTE BERRIES CREAM
ครีมมิกซ์เบอร์รี่ผสมเม็ดบีตส์วิตามินซี

อุดมไปด้วยสารสกัดอาหารบำรุงผิวยอดเยี่ยมจากผลไม้
 กลุ่มเบอร์รี่ทั้งหมด โปรตีนนมกัวเหลืออง
 บำรุงผิวพร้อมให้ความชุ่มชื้น
 เพิ่มเม็ดบีตส์วิตามินซีและอี ให้ความสว่างใส ชุ่มชื้น
 นุ่มนวล เรียบเนียนให้กับผิว เนื้อครีมบางเบา
 ซึมง่าย ปราศจากความมัน
 พร้อมปรับผิวหน้าและพลัคเซลล์ผิวให้
 แลดูกระจ่างใส เรียบเนียน

BEST SELLER

1000g 4,500 บาท
 500g 2,500 บาท
 100g 550 บาท

Active Ingredients :
 Alpha Arbutin, Blueberry Extract, Strawberry Extract, Cherry
 Extract, Blackberry Extract, Raspberry Extract, Mulberry Extract,
 Soybean Extract, Licorice Extract, Grape Seed Extract, Micro
 Collagen, Allantoin, Vitamin E&C Beads, etc.,

โทร 04.10-1-5324760

ที่มา : <https://www.qualityplus.co.th/services/marketing-support/ads-design/>

11. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

ก. ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ให้ความชุ่มชื้น เม็ดปิดส์วิตามินซีและอี ให้ความสว่าง ชุ่มชื้น นุ่มนวล เรียบเนียน

ข. ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ผสมเม็ดปิดส์วิตามินซี อุดมไปด้วยสารสกัดอาหารบำรุงผิวยอดเยี่ยมจากผลไม้

ค. ครีมมิทซ์เบอร์รี่ เลขที่ อย.10-1-5324760

ง. ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ผสมเม็ดปิดส์วิตามินซี

12. นักเรียนคิดว่า โฆษณาดังกล่าวขาดรายละเอียดอะไร

ก. ราคาสินค้า

ข. ขนาดสินค้า

ค. สถานที่จำหน่าย

ง. ขนาดและราคาสินค้า

13. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

ก.ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ให้ความชุ่มชื้น เม็ดปิดส์วิตามินซีและอี ให้ความสว่าง ชุ่มชื้น นุ่มนวล เรียบเนียน

ข.ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ผสมเม็ดปิดส์วิตามินซี อุดมไปด้วยสารสกัดอาหารบำรุงผิวยอดเยี่ยมจากผลไม้

ค.ครีมมิทซ์เบอร์รี่ เลขที่ อย.10-1-5324760

ง. ครีมมิทซ์เบอร์รี่ ผสมเม็ดปิดส์วิตามินซี

14. การโฆษณาสินค้าที่ดี ต้องมีรายละเอียดอะไรบ้าง

ก. ชื่อสินค้า สรรพคุณ ขนาด ราคา วันเดือนปีที่ผลิตและวันหมดอายุ

ข. ชื่อสินค้า สรรพคุณ ขนาด ราคา วันเดือนปีที่ผลิต

ค. ชื่อสินค้า สรรพคุณ ขนาด ราคา

ง. ชื่อสินค้า สรรพคุณ ขนาด

15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการอ่านฉลากสินค้า สรรพคุณ ขนาด ราคา และวันหมดอายุของสินค้าน่าก่อนตัดสินใจซื้อสินค้า

ก. มั่นใจในการซื้อสินค้า

ข. ขาดความมั่นใจในการซื้อสินค้า

ค. ทำให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ

ง. ได้รับสินค้าในราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ

ให้นักเรียนอ่านข่าว และตอบคำถาม ข้อ 16-17

ผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปที่บ้านพักหลังหนึ่ง ภายหลังจากได้ทราบข้อมูลคือน้องโจ้ (นามสมมติ) อายุ 15 ปี เป็นเด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่กำลังจะหมดโอกาสทางการศึกษาไม่สามารถเรียนต่อได้ เนื่องด้วยทางบ้านมีฐานะยากจนครอบครัวนำส่งสาร อาศัยอยู่กับพ่อ ซึ่งป่วยเป็นอัมพาตครึ่งตัวช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และแม่ ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็ง โดยน้องโจ้ จบชั้น ม.2 ด้วยคะแนนเกรดเฉลี่ย 3.78 พร้อมใบประกาศเกียรติบัตรถึง 22 ใบ และกำลังจะขึ้นชั้น ม.3 ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง แต่น้องโจ้ กำลังจะหมดโอกาสได้ศึกษาต่อ เนื่องจากทางบ้านไม่มีเงินที่จะส่งให้เรียนต่อมาแม่ของน้องโจ้ กล่าวว่า สามิของคนเป็นอดีตอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ส่วนคนเป็น อสม. และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งที่ผ่านมา ฝ่ายลูกชายได้คอยช่วยเหลือดูแลคนกับพ่อผู้พิการมาโดยตลอด แต่เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 จึงทำให้คนไม่มีเงินส่งเสียให้ลูกศึกษาต่อ เพราะแค่เงินที่จะนำมาจุนเจือภายในครอบครัวบางวันยังแทบไม่มี เพราะคนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ไม่แน่นอนและต้องดูแลสามิป่วยอัมพาตเนื่องจากป่วยเป็นเส้นเลือดในสมองตีบ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มา 3 ปีแล้ว ส่วนคนก็ป่วยเป็นโรคมะเร็ง โดยทุกวันนี้ อาศัยเพียงเบี้ยคนพิการ 800 บาทของสามิ และเงินเดือน อสม. 1,000 บาทของตนเอง และเงินมูลนิธิอีก 1,000 บาท คนไม่มีสามารถหาเงินมาส่งเสียลูกชายให้เรียนต่อได้ จึงอยากขอความช่วยเหลือจากผู้ใจบุญให้ทุนการศึกษาแก่ลูกชาย เพื่อให้ได้เรียนต่อเป็นความหวังของครอบครัวต่อไป

ไทยรัฐออนไลน์ 12 ส.ค. 2564

16. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข่าว

- ก. น้องโจ้ นักเรียนชั้น ม.2 มีผลการเรียนดี แต่พ่อแม่ป่วย ครอบครัวประสบปัญหาโควิด19 ทำให้ ขาดทุนทรัพย์ในการเรียนต่อ
- ข. น้องโจ้ นักเรียนชั้น ม.2 มีผลการเรียนดี แต่พ่อแม่ป่วย ครอบครัวประสบปัญหาโควิด19
- ค. น้องโจ้ นักเรียนชั้น ม.2 มีผลการเรียนดี แต่พ่อแม่ป่วย
- ง. น้องโจ้ นักเรียนชั้น ม.2 มีผลการเรียนดี

17. ถ้าน้องโจ้ เป็นคนที่มีคุณสมบัติไม่ดี จะมีผู้ใจบุญให้ความช่วยเหลือหรือไม่ อย่างไร

- ก. ช่วยเหลือ เพราะครอบครัวยากจน
- ข. ช่วยเหลือ เพราะสงสารครอบครัว
- ค. ไม่ช่วยเหลือ เพราะน้องยังเป็นเด็ก โตขึ้นก็สามารถทำงานเลี้ยงดูครอบครัวเองได้
- ง. ไม่ช่วยเหลือ เพราะมีคุณสมบัติไม่ดี ไม่เหมาะสมที่จะได้รับทุนการศึกษา

ให้นักเรียนอ่านข่าว แล้วตอบคำถาม ข้อ 18-20

นางปิยะพร พรพิรัชัยวรกิจ ประธานกลุ่มสตรีอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ และผู้บริหารกลุ่มงานศิลาทรายพนมรุ้ง กล่าวว่า สำหรับ MV เพลง LALISA ของลิซ่าที่กำลังถูกพูดถึงและโด่งดังระดับโลกอยู่ในขณะนี้ ตัวของน้องลิซ่าถือว่าเป็นเด็กอัจฉริยะมากในเรื่องความสามารถ และเชื่อว่าน้องเป็นคนมีบุญบารมี เป็นคนบุรีรัมย์เพราะเกิดที่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ แม้น้องไปดังระดับโลกแต่ก็ยังไม่ลืมรากเหง้าบ้านเกิดของตัวเอง โดยได้นำสิ่งที่เป็นประวัติศาสตร์และสัญลักษณ์ของบุรีรัมย์ไปเผยแพร่ใน MV ของน้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลิซ่าอยากบอกให้โลกได้รู้ว่า บุรีรัมย์มีสิ่งที่มีศรัทธาและสวยงาม ซึ่งจริงๆ แล้ว MV ของเขาจะทำไปในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ทำไมน้องถึงหยิบเอาพนมรุ้งขึ้นมาเสนอ ซึ่งเป็นมุมมองที่เชื่อว่าเป็นพลังของพนมรุ้งและบุญเก่าของน้องถึงได้เกิดกระแสโด่งดังมากขนาดนี้ และคิดว่าน้องลิซ่าคงศรัทธาปราสาทพนมรุ้งเช่นกัน

ไทยรัฐออนไลน์ 12 ก.ย.2564

18. สาระสำคัญของข่าวนี้คืออะไร

- ก. นำเสนอเรื่องราวของลิซ่า ที่สำนึกรักบ้านเกิด เผยแพร่วัฒนธรรมไทยผ่าน MV เพลง ทำให้คนทั่วโลกได้รู้ถึงความเป็นไทย
- ข. นำเสนอถึงบทเพลงของลิซ่าที่นำเอาปราสาทเขาพนมรุ้งไปเป็นองค์ประกอบของ MV ที่กำลังโด่งดังระดับโลก
- ค. นำเสนอนักร้องชาวไทยที่ถือว่าเป็นเด็กอัจฉริยะ มีความสามารถ และกำลังมีชื่อเสียงในประเทศเกาหลี
- ง. นำเสนอประวัติความเป็นมาของปราสาทเขาพนมรุ้ง ที่มีความสวยงาม และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของจังหวัดบุรีรัมย์

19. จากข่าว การกระทำของ ลิซ่าแสดงให้เห็นว่าเป็นคนลักษณะเช่นใด

- ก. ชอบร้องเพลง
- ข. มีความคิดสร้างสรรค์
- ค. ต้องการให้เพลงมีความแปลกใหม่
- ง. สำนึกรักบ้านเกิด อนุรักษ์ความเป็นไทย

20. ใครที่สามารถอนุรักษ์ความเป็นไทยได้อย่างเหมาะสมที่สุด

- ก. ม้า ชอบฟังเพลงเกาหลี
- ข. กบ เป่าเค้กวันเกิดปลา
- ค. นกฝึกการรำจากคุณยาย
- ง. ไก่ ให้ดอกกุหลาบเพื่อนในวันวาเลนไทน์

ให้นักเรียนอ่านเรื่องย่อจากวรรณคดี เรื่องสังข์ทอง แล้วตอบคำถามข้อ 21-25

สังข์ทอง

ณ เมืองยศวิมลนคร อันมีท้าวศวิมลเป็นเจ้าเมือง พระมเหสีจันทวีได้คลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์ จึงถูกพระนางจันทา มเหสีรอง ใส่ร้ายว่าเป็นกาลกิณีบ้านเมือง ท้าวศวิมลเชื่อจึงจับพระนางจันทวีและหอยสังข์ออกจากเมืองไปอยู่กระท่อมตายเป็นชายป่า จนกระทั่งพระสังข์ที่ซ่อนอยู่ในหอย ได้ออกมาพบแม่ สร้างความยินดีกับพระนางจันทวีมาก ข่าวลวงรู้ไปถึงนางจันทา จึงได้ส่งคนมาจับพระสังข์ไปถ่วงน้ำ แต่ท้าวภูษงค์ทพญานาคราชช่วยเอาไว้และส่งให้ไปอยู่กับนางพันธุรัต พระสังข์รู้ว่านางพันธุรัตเป็นยักษ์จึงขโมยรูปเงาะไม้ทำเกือกแก้ว หោះหมินมาอยู่บนเขา นางพันธุรัตตามมาทันแต่ ไม่สามารถขึ้นไปหาพระสังข์ได้และออกแตกสั่นใจคยที่เชิงเขา นั่นเอง พระสังข์หោះมาจนถึงเมืองสามล ท้าวสามลและนางมณฑากำลังจัดพิธีเลือกคู่ให้ธิดาทั้งเจ็ด แต่รจนาพระธิดาองค์สุดท้าย ไม่ยอมเลือกใครเป็นคู่ ท้าวสามลจึงให้คนไปตามเจ้าเงาะมาให้เลือก รจนานี้เห็นรูปทองที่ซ่อนอยู่ในรูปเงาะจึงเสียงมกลับไปให้ สร้างความพิโรธให้ท้าวสามลจึงถึงกับจับใส่รจนาให้ไปอยู่กระท่อมปลายนากับเจ้าเงาะ ท้าวสามลหาทางแก้มลิงเจ้าเงาะ ร้อนถึงพระอินทร์ต้องหาทางช่วยโดยการลงมาทำตลิ่งเมืองกับท้าวสามล ท้าวสามลได้ส่งหอกเขยไปสู้ แต่ก็สู้ไม่ได้ จึงต้องยอมให้เจ้าเงาะ ไปสู้แทน เจ้าเงาะถลอกเป็นพระสังข์และสู้กับพระอินทร์จนชนะ ท้าวสามลจึงยอมรับพระสังข์กลับเข้าเมืองและจัดพิธีอภิเษกให้ กล่าวถึงกึ่งท้าวศวิมล เมื่อความจริงเปิดเผย ก็รู้เรื่องราวทั้งหมด ท้าวศวิมลจึงออกตามหาพระนางจันทวีจนพบ และได้เดินทางไปเมืองสามลนครเพื่อพบพระสังข์ พระสังข์รู้ความจริงว่าคือพ่อและแม่ของตน พระสังข์และรจนาก็ได้เสด็จตามท้าวศวิมลและพระนางจันทวีกลับไปครองเมืองยศวิมลสืบไป

ไทยรัฐออนไลน์ 29 ก.ค. 2564

21. จากเรื่อง สังข์ทอง การกระทำของ ท้าวศวิมล ที่จับไล่ลูกเมียออกจากวัง แสดงว่าเป็นคนลักษณะเช่นไร

- ก. มีเหตุผล ไตร่ตรองก่อนเชื่อ
- ข. ตัดสินใจถูกต้อง
- ค. หูเบา เชื่อคนง่าย
- ง. มีความยุติธรรม

22. การที่รจนา เสียขมาลัยไปให้พระสังข์ โดยไม่สนใจว่าพ่อจะโกรธตนเอง เพราะเห็นรูปทองที่ซ่อนอยู่ในรูปเงาะ แสดงว่ารจนาเป็นคนเช่นไร

- ก. เลือกคู่ประชดประชันพ่อแม่เพราะโกรธที่โดนบังคับ
- ข. เลือกคู่ตามที่พ่อแม่ต้องการเพราะอยากให้พ่อแม่มีความสุข
- ค. เลือกคู่โดยตัดสินใจเชื่อจากสิ่งที่เห็น มากกว่าคำพูดของคนอื่นๆ
- ง. เลือกคู่โดยไม่ได้อยากเลือกจริงๆ เสียขมาลัยให้เรื่องราวได้จบๆ ไป

23. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พระมเหสีจันทวีคลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์ทำวศวิมลจึง ขับไล่ออกจากเมือง
 2. ความจริงเปิดเผย อยู่ครองรักกันอย่างมีความสุข
 3. พระสังข์โดนจับถ่วงน้ำ
 4. พระสังข์หนีนางพันธุรัต นางพันธุรัตออกตามหาและออกแตกตาย
 5. พระสังข์เข้าพิธีเลือกคู่ นางรจนาเลือกพระสังข์เป็นคู่และโดนท้าวสามลกลับแก้ง
- ก. 1, 2, 3, 4, 5
 - ข. 1, 3, 4, 5, 2
 - ค. 2, 1, 3, 4, 5
 - ง. 2, 3, 1, 5, 4

24. นักเรียนคิดว่า ถ้าหากท้าวศวิมล ไม่เป็นคนหูเบาตั้งแต่แรก เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร

- ก. บ้านเมืองแตกแยก วุ่นวาย
- ข. ลูกเมียอยู่พร้อมหน้า ครอบครัวมีความสุข
- ค. พระนางจันทาน้อยใจที่สามีไม่ยอมเชื่อในสิ่งที่ตนพูด
- ง. พระนางจันทาพยายามหาทางขับไล่พระนางจันทวีและลูกด้วยวิธีใหม่

25. นักเรียนจะนำข้อคิดจากเรื่องสังข์ทอง ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ฟังความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่
- ข. เชื่อฟังคำสั่งของพ่อแม่เท่านั้นจึงจะดี
- ค. ตัดสินใจทันที เพื่อไม่ให้เสียเวลาและเกิดความล่าช้า
- ง. ก่อนตัดสินใจทำอะไร ต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

คำชี้แจงให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ชดังนี้

	เห็นด้วยมาก	3	คะแนน
	เห็นด้วยปานกลาง	2	คะแนน
	เห็นด้วยน้อย	1	คะแนน

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ไม่สับสน			
2	กิจกรรมมีการทำงานกลุ่มทำให้มั่นใจในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น			
3	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น			
4	ครูให้คำแนะนำชี้แนะนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถอ่านวิเคราะห์ได้ดีขึ้นและมั่นใจในการวิเคราะห์มากขึ้น			
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช			
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น			
7	ครูคอยให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8	ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้			
9	ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์			
10	ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			

ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
สาระสำคัญ				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้				
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
เนื้อหา				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
สื่อการเรียนรู้				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
สาระสำคัญ				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้				
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
เนื้อหา				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
สื่อการเรียนรู้				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
สาระสำคัญ				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้				
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
เนื้อหา				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
สื่อการเรียนรู้				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
สาระสำคัญ				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้				
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
เนื้อหา				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
สื่อการเรียนรู้				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
สาระสำคัญ				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้				
สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
เนื้อหา				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
สื่อการเรียนรู้				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล				
สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน
การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	
นิทาน	1	+1	+1	+1	1.00
	2	+1	+1	+1	1.00
	3	+1	+1	+1	1.00
	4	+1	+1	+1	1.00
	5	+1	+1	+1	1.00
	6	+1	+1	+1	1.00
	7	+1	+1	+1	1.00
	8	+1	+1	+1	1.00
เรื่องสั้น	9	+1	+1	+1	1.00
	10	+1	+1	+1	1.00
	11	+1	+1	+1	1.00
	12	0	+1	+1	0.67
	13	+1	+1	+1	1.00
	14	+1	+1	+1	1.00
	15	+1	+1	+1	1.00
	16	+1	+1	+1	1.00
ป้ายโฆษณา	17	+1	+1	+1	1.00
	18	+1	+1	+1	1.00
	19	+1	+1	+1	1.00
	20	+1	+1	+1	1.00
	21	0	+1	+1	0.67
	22	+1	+1	+1	1.00
	23	+1	+1	+1	1.00
	24	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน
การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ (ต่อ)

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	
ข่าว	25	+1	+1	+1	1.00
	26	+1	+1	+1	1.00
	27	+1	+1	+1	1.00
	28	+1	+1	+1	1.00
	29	+1	+1	+1	1.00
	30	+1	+1	+1	1.00
	31	+1	+1	+1	1.00
	32	+1	+1	+1	1.00
วรรณคดี	33	+1	+1	+1	1.00
	34	0	+1	+1	0.67
	35	+1	+1	+1	1.00
	36	+1	+1	+1	1.00
	37	+1	+1	+1	1.00
	38	0	+1	+1	0.67
	39	+1	+1	+1	1.00
	40	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ไม่สับสน	+1	+1	+1	1.00
2.กิจกรรมมีการทำงานกลุ่มทำให้มั่นใจในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1.00
3.กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	+1	+1	+1	1.00
4.ครูให้คำแนะนำชี้แนะนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถอ่านวิเคราะห์ได้ดีขึ้นและมั่นใจในการวิเคราะห์มากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.นักเรียนรู้สึกสนุกสนานต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช	+1	+1	+1	1.00
6.เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00
7.ครูคอยให้คำแนะนำอย่างเป็นกันเอง	+1	+1	+1	1.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8.ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้วยตนเองได้	+1	+1	+1	1.00
9.ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
10.ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

ข้อที่	P	R	ข้อที่	P	R	ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1	0.58	0.68	11	0.37	0.35	21	0.74	0.71	31	0.37	0.35
2	0.58	0.37	12	0.53	0.30	22	0.68	0.57	32	0.42	0.29
3	0.68	0.59	13	0.26	0.53	23	0.42	0.64	33	0.16	-0.14
4	0.47	0.48	14	0.79	0.33	24	0.26	0.35	34	0.68	0.67
5	0.53	0.26	15	0.37	-0.08	25	0.26	0.39	35	0.53	0.58
6	0.68	0.61	16	0.79	0.51	26	0.26	0.26	36	0.63	0.25
7	0.42	0.60	17	0.21	-0.39	27	0.79	0.49	37	0.37	0.30
8	0.26	-0.35	18	0.32	0.30	28	0.11	-0.28	38	0.32	0.22
9	0.47	0.38	19	0.32	0.31	29	0.63	0.23	39	0.63	0.37
10	0.63	0.31	20	0.68	0.46	30	0.58	0.21	40	0.68	0.34

นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์มาแล้วจำนวน 19 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้จำนวน 35 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพไว้จำนวน 25 ข้อ คือข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 26, 29, 31, 32, 35, 37, 38, 39, 40 จากข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ พบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 17 ผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช

คนที่	ก่อนเรียน (25)	หลังเรียน (25)	คนที่	ก่อนเรียน (25)	หลังเรียน (25)
1	11	16	20	19	22
2	13	18	21	21	23
3	20	22	22	9	15

ตารางที่ 17 ผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยบทบาทการโค้ช (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน (25)	หลังเรียน (25)	คนที่	ก่อนเรียน (25)	หลังเรียน (25)
4	14	20	23	8	15
5	20	24	24	16	21
6	11	16	25	15	20
7	9	16	26	10	15
8	19	22	27	12	17
9	22	23	28	17	21
10	21	23	29	19	22
11	14	20	30	9	15
12	11	16	31	14	19
13	20	22	32	8	15
14	9	16	33	9	16
15	8	15	34	17	22
16	9	16	35	21	23
17	21	22	36	20	22
18	17	21	37	17	21
19	21	23	38	16	21

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนิภาวรรณ ราตรี
วัน เดือน ปี เกิด	19 มกราคม 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	133 หมู่ 2 บ้านโนนลาน ตำบลนาเพียง อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

